

॥३७॥

॥ श्रीजिनाय नमः ॥

॥ श्रीविक्रमभूपचरित्रं ॥

(मूलकर्ता-श्रीवर्धमामसूरिः)

अन्वय सहित भाषांतरकर्ता तथा छपावी प्रसिद्ध कर्ता-पण्डित श्रावक हीरालाल हंसराज. (जामनगरवाला)

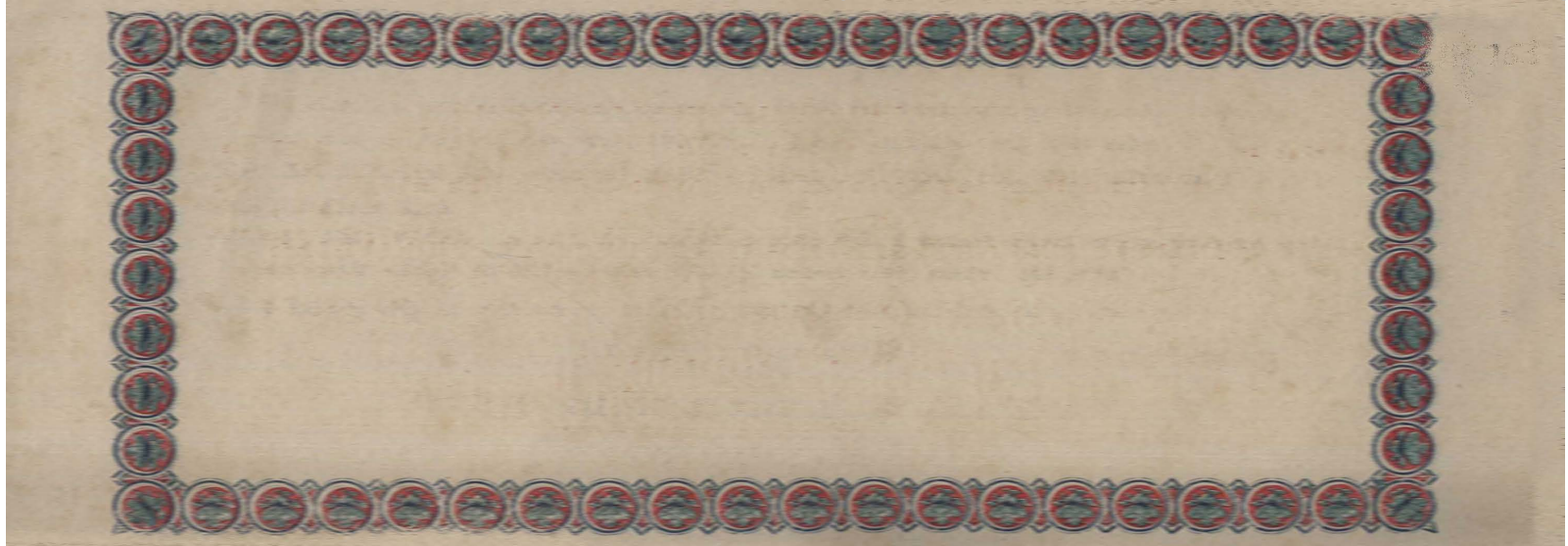
(आ ग्रंथना अन्वय तथा भाषांतरना प्रसिद्ध कर्ताप सर्व हक स्वाधिन राख्या छे.)

सने १९२९.

मूल्य रु. १-८-०

सं १९८५

Printed at Jain Bhaskaroday Printing Press, JAMNAGAR.

विक्रम

चरित्रं

॥ १ ॥

॥ श्रीजिनाय नमः ॥

(सान्वयं गूर्जरभाषांतरसहितं च)

॥ अथ श्रीविक्रमभूपचरित्रं प्रारभ्यते ॥

(मूलकर्ता—श्रीवर्धमानसूरिः)

(सम्यक्त्वव्रतउपर)

सर्वज्ञे सद्गुरौ धर्मे या श्रद्धा हृदि निश्चला । सम्यक्त्वमिति तत्त्वज्ञैर्विज्ञेयं हितमात्मनः ॥ १ ॥

अन्वयः—सर्वज्ञे, सद्गुरौ, धर्मे या हृदि निश्चला श्रद्धा, इति सम्यक्त्वं तत्त्वज्ञैः आत्मनः हितं विज्ञेयं ॥ १ ॥

अर्थः—सर्वज्ञ प्रभुमां, सद्गुरुमां अने धर्ममां अंतःकरणपूर्वक जे निश्चल श्रद्धा ते सम्यक्त्व कहेवाय, अने ते सम्यक्त्वने तत्त्वज्ञोण आत्मानुं हित करनारुं जाणवुं ॥ १ ॥

अस्य प्रभावाज्जायन्ते देवाः सेवाभृतो नृणाम् । विस्तारिण्यः श्रियः सर्वा यथा विक्रमभूपतेः ॥ २ ॥

अन्वयः—अस्य प्रभावात् यथा विक्रम भूपतेः, नृणां देवाः सेवा भृतः, विस्तारिण्यः सर्वाः श्रियः जायन्ते ॥ २ ॥

अर्थः—ते सम्यक्त्वना प्रभावथी विक्रम राजानीपेठे माणसोने देवो पण सेवा करनारा थाय छे, तथा सचळी विस्तीर्ण लक्ष्मी पण प्राप्त थाय छे, ॥ २ ॥

सान्वय

भाषांतर

॥ १ ॥

विक्रम

चरित्रं

॥ २ ॥

तथाहि-जम्बूद्वीपेऽस्ति कुसुमपुरं कुसुमसंनिभम् । यत्र स्वर्णमयावासभासः केसरतां दधुः ॥ ३ ॥

अन्वयः-तथाहि-जंबू द्वीपे कुसुम सन्निभं कुसुमपुरं अस्ति, यत्र स्वर्णमय आवास भासः केसरतां दधुः. ॥ ३ ॥

अर्थः-ते विक्रमराजानुं दृष्टांत कहे छे, जंबूद्वीपमां पुष्पसरखुं कुसुमपुर नामनुं नगर छे, के जेमां (रहेला) सुवर्णना मेहेलोनी कांति (ते पुष्पना) केसरतंतुपणाने धारण करे छे. ॥ ३ ॥

राजास्मिन्हरितिलको भूवधूतिलकोऽजनि । नाम्ना गौरीति कान्तास्य गौरी कान्तगुणैरभूत् ॥ ४ ॥

अन्वयः-अस्मिन् भू वधू तिलकः हरितिलकः राजा अजनि, अस्य कांत गुणैः गौरी गौरी इति नाम्ना कांता अभूत्. ॥४॥

अर्थः-ते नगरमां पृथ्वीरूपी स्त्रीना तिलकसरखो हरितिलकनामे राजा हतो, तेने मनोहर गुणोथी शोभती गौरीनामनी राणी हती.

उपयाचितलक्षाभिर्दक्षलक्ष्यसुलक्षणः । तयोरपुत्रतादोषच्छेदनो नन्दनोऽभवत् ॥ ५ ॥

अन्वयः-उपयाचित लक्षाभिः तयोः दक्ष लक्ष्य सुलक्षणः, अपुत्रता दोष च्छेदनः नंदनः अभवत्. ॥ ५ ॥

अर्थः-लाखो गमे मानताओवडे तेओने, चतुर माणसोने देखातां उत्तम लक्षणोवाळो, तथा अपुत्रपणाना दोषने दूर करनारो पुत्र थयो. ॥ ५ ॥

अस्मिन्गर्भस्थिते राज्ञा जिता विक्रमतोऽरयः । अतो विक्रम इत्याख्यामस्याम्बाकारयन्महैः ॥ ६ ॥

अन्वयः-अस्मिन् गर्भ स्थिते राज्ञा विक्रमतः अरयः जिताः, अतः अंबा महैः अस्य विक्रमः इति आख्यां अकारयत्. ॥६॥

सान्वय

भाषांतर

॥ २ ॥

विक्रम

चरित्रं

॥ ३ ॥

अर्थः—ते पुत्र गर्भमां आन्वेथी राजाए (पोताना) विक्रमथी शत्रुओने जीत्या, तेथी माताए महोत्सवपूर्वक तेनुं 'विक्रम' नाम पादयुं. समये विनयी सोऽयमुपाध्यायवशंवदः । अधीती सर्वशास्त्रेषु निष्णः कृत्स्नकलास्वभूत् ॥ ७ ॥

अन्वयः—समये विनयी, उपाध्याय वशंवदः सः अयं सर्व शास्त्रेषु अधीती, कृत्स्न कलासु निष्णः अभूत्. ॥ ७ ॥

अर्थः—समय आवे विनयी अने अध्यापकना कहेवा प्रमाणे वर्तनारो ते आ विक्रमकुमार सर्व शास्त्रोनो अभ्यासी तथा सर्व कलाओमां निष्ण थयो. ॥ ७ ॥

कामेभक्रीडनारण्ये तारुण्ये यातुमुद्यतम् । द्वात्रिंशन्नृपकन्याभिर्नृपस्तं पर्यणाययत् ॥ ८ ॥

अन्वयः—काम इभ क्रीडन अरण्ये तारुण्ये यातुं उद्यतं तं, नृपः द्वात्रिंशत् कन्याभिः पर्यणाययत्. ॥ ८ ॥

अर्थः—कामदेवरूपी हाथीने क्रीडा करवाना बनसरखा यौवनने प्राप्त थवाने तैयार थयेला एवा ते कुमारने राजाए बत्तीस कन्याओसाथे परणाव्यो. ॥ ८ ॥

यावद्विव्येष्वसौ ताभिर्द्वात्रिंशद्वासवेश्मसु । रन्तुं प्रवृत्ते तावदकस्माद्रथाधिभिर्वृतः ॥ ९ ॥

अन्वयः—यावत् असौ दिव्येषु द्वात्रिंशत् वासवेश्मसु ताभिः रंतुं प्रवृत्ते, तावत् अकस्मात् व्याधिभिः वृतः ॥ ९ ॥

अर्थः—पट्टी जेवामां ते मनोहर बत्तीस आवासोमां रहीने तेओनी साथे विलासमां जोदायो, एवामां अचानक ते रोगोवडे घेराइ गयो.

कुण्टकासज्वरश्वासशोफशूलजलोदरैः । शिरोऽर्तिगडुदृक्पीडावान्तिवातैश्च सोऽर्दितः ॥ १० ॥

सान्वय

भाषांतर

॥ ३ ॥

विक्रम

चरित्रं

॥ ४ ॥

अन्वयः—कुष्ठ कास श्वास शोफ शूल जलोदरैः, च शिरः अर्ति गड्ढ इक् पीडा वांति वातैः सः अर्दितः ॥ १० ॥
 अर्थः—कोढ, खांसी, ताव, श्वास, सोजा, शूल, जलोदर, तथा मस्तकनो दुःखावो, गड, आंखोनी व्याधि, उलटी अने वायुबडे ते पीडावा लाग्यो. ॥ १० ॥

उपयाचितवस्त्यादिकर्ममन्त्रौषधक्रियाः । सर्वं व्यर्थमभूदस्मिन्हितं वाक्यं जडे यथा ॥ ११ ॥

अन्वयः—यथा जडे हितं वाक्यं, (तथा) अस्मिन् उपयाचित वस्ति आदि कर्म मंत्र औषध क्रियाः, सर्वं व्यर्थ अभूत्. ॥ ११ ॥
 अर्थः—जेम मूर्खने कहेलुं हितवचन निष्फल जाय, तेम तेनेमाटे करेली मानताओ, जुलाबआदिकनी क्रिया, मंत्र तथा औषधोनी क्रिया, ए सघलुं निष्फल थयुं. ॥ ११ ॥

शीर्णनासौष्ठहस्तांग्रिरत्यर्थं व्यथितोऽर्तिभिः । अनल्पं तल्पगः कष्टं रारटीति स्म सोऽनिशम् ॥ १२ ॥

अन्वयः—शीर्णनासा ओष्ठ हस्त अंग्रिः सः अर्तिभिः अत्यर्थं व्यथितः तल्पगः अनिशं कष्टं रारटीतिस्म. ॥ १२ ॥
 अर्थः—सडी गयां छे नासिका, होठ, हाथ तथा पगो जेना एवो ते व्याधिथी अत्यंत पीढायोथको हमेशां कष्टपूर्वक बूमो मारी रडवा लाग्यो. ॥ १२ ॥

ततः पुरबहिःस्थस्य प्रसिद्धस्यार्तिशान्तये । धनंजयस्य यक्षस्य स मेने महिषाञ्शतम् ॥ १३ ॥

अन्वयः—ततः सः अर्ति शान्तये पुर बहिः स्थस्य धनंजयस्य यक्षस्य शतं महिषान् मेने. ॥ १३ ॥
 अर्थः—पछी तेणे ते पीडानी शांतिमाटे नगरनी बहार रहेला धनंजयनामना यक्षने एकसो पाडा चडाववानी मानता करी. ॥ १३ ॥

सान्वय

भाषांतर

॥ ४ ॥

विक्रम

चरित्रं

॥ ५ ॥

तदा विमलकीर्त्याख्यः केवली केलिकानने । दुःकर्मतिमिरत्रासवासरः समवासरत् ॥ १४ ॥

अन्वयः—तदा केलि कानने दुःकर्म तिमिर त्रास वासरः विमलकीर्ति आख्यः केवली समवासरत्. ॥ १४ ॥

अर्थः—ते बखते क्रीडावननी अंदर दुष्कर्मरूपी अंधकारनो नाश करवामां सूर्यसरखा विमलकीर्तिनामना केवली भगवान् (आवीने) समोसर्या. ॥ १४ ॥

ततः केवलिनं नन्तुं भूर्भता भूरिभक्तिभाक् । चचालानन्दसंदर्भोजागैरर्नागैर्वृतः ॥ १५ ॥

अन्वयः—ततः भूरि भक्तिभाक्, आनंद संदर्भ उज्जागैरः नागैरः वृतः भूर्भता केवलिनं नन्तुं चचाल. ॥ १५ ॥

अर्थः—पछी घणी भक्तिवालो, तथा आनंदना उभराथी उत्सुक थयेला नगर जनोथी वींटायेलो ते हरितिलकराजा ते केवली भगवानने वांदवामाटे चाल्यो. ॥ १५ ॥

तद्विज्ञाय तदा विज्ञो विक्रमोऽपि व्यचिन्तयत् । लाभैर्लोभा इव रुजो हा वर्धन्ते ममौषधैः ॥ १६ ॥

अन्वयः—तत् विज्ञाय तदा विज्ञः विक्रमः अपि व्यचिन्तयत्, हा ! लाभैः लोभाः इव मम रुजः ओषधैः वर्धन्ते. ॥ १६ ॥

अर्थः—ते जाणीने ते बखते ते चतुर विक्रम कुमार पण विचारवा लाग्यो के, अरेरे ! लाभथी लोभनी पेठे मारा रोगो तो औषधोथी (उलटा) वृद्धि पामे छे. ॥ १६ ॥

मुद्रामण्डलमन्त्रैस्तैरौषधैरुपयाचितैः । भग्नं मध्याधिषूदयैर्दन्तिदन्तैरिवाद्रिषु ॥ १७ ॥

अन्वयः—अद्रिषु उदग्रैः दन्ति दन्तैः इव, मद् व्याधिषु तैः मुद्रा मंडल मन्त्रैः, औषधैः उपयाचितैः भग्नं. ॥ १७ ॥

सान्वय

भाषांतर

॥ ५ ॥

विक्रम
चरित्रं
॥ ६ ॥

अर्थः—पर्वतोप्रते हाथीना मजबूत दांतोनीपेठे, मारी आ व्याधिओ पासे ते मुद्राओ, मंडलो, मंत्रो, औषधो तथा मानताओ पण थाकी गयां. ॥ १७ ॥

तन्मे दर्पादमी रोगसर्पाः सर्पन्ति यद्दलात् । तत्तमः शमयाम्यद्य ज्ञानभानुं भजे मुनिम् ॥ १८ ॥

अन्वयः—तत् मे अमी रोग सर्पाः यत् बलात् दर्पात् सर्पन्ति, तत् तमः अद्य शमयामि, ज्ञान भानुं मुनिं भजे. ॥ १८ ॥

अर्थः—माटे मारा आ रोगोरूपी सर्पो जेना बलथी पोतानुं जोर तजे ते अज्ञानरूपी अंधकारने हुं उपशमावुं, अने ते माटे ज्ञानथी सूर्यसरखा एवा, आ मुनिराजनी हुं सेवा करूं. ॥ १८ ॥

अथ व्यजिज्ञपद् भूपमसावुद्यमसाहसी । शमराशिं नमस्कर्तुं समं नयत मामिति ॥ १९ ॥

अन्वयः—अथ उद्यम साहसी असौ भूपं इति व्यजिज्ञपत्, शम राशिं नमस्कर्तुं मां समं नयत? ॥ १९ ॥

अर्थः—पछी उद्यम करवामां साहसिक एवा ते विक्रम कुमारे राजाने एवी विनंति करी के, शांतिना समूह सरखा (ते केवली भगवाने) बांदवामाटे मने साथे लेइ जाओ ? ॥ १९ ॥

मुक्तालिवचितश्मश्रु मुखमश्रुकणैः सृजन् । नृपोऽथ नृविमानेन समं तमनयत्सुखम् ॥ २० ॥

अन्वयः—अथ नृपः अश्रु कणैः मुक्ता आलि खचित श्मश्रु मुखं सृजन्, तं नृ विमानेन सुखं समं अनयत्. ॥ २० ॥

अर्थः—पछी ते राजा आंसुओना बिंदुओथी (जाणे) मोतीओनी श्रेणिथी भरेलां दाढी मूछवाळां (पोतानां) मुखने रचतोथको ते

सान्वय
भाषांतर
॥ ६ ॥

विक्रम
चरित्रं
॥ ७ ॥

विक्रमकुमारने पालखीमां बेसाडीने सुखेथी साथे लेइ गयो. ॥ २० ॥

स्वर्णाब्जविष्टरक्रोडनिविष्टं कलभाषिणम् । नृपः समं कुमारेण मुनिहंसं ननाम तम् ॥ २१ ॥

अन्वयः—स्वर्ण अब्ज विष्टर क्रोड निविष्टं, कल भाषिणं तं मुनि हंसं नृपः कुमारेण समं ननाम. ॥ २१ ॥

अर्थः—सुवर्णना कमलपर रहेलां सिंहासनना मध्य भागमां विराजेला, तथा मधुर वचन बोलता, एवा मुनिराजरूपी हंसने राजाए कुमारसहित वंदन कर्युं. ॥ २१ ॥

ततो मुनिर्मनुष्याणां हरन्पापमिषं विषम् । वाचा सुधाद्रवाचारधारिण्या धर्ममादिशत् ॥ २२ ॥

अन्वयः—ततः मनुष्याणां पाप मिषं विषं, सुधा द्रव आचार धारिण्या वाचा हरन् मुनिः धर्म आदिशत्. ॥ २२ ॥

अर्थः—पछी मनुष्योनां पापरूपी विषने, अमृतरसना प्रवाहसरखी वाणीथी हरताथका ते मुनिमहाराज धर्मदेशना आपवा लाग्या. २२ पप्रच्छ देशनान्तेऽथ विक्रमोक्त्या मुनिं नृपः । किं कुमारोऽयमारोग्यमारोहति न सर्वथा ॥ २३ ॥

अन्वयः—अथ देशना अंते नृपः विक्रम उक्त्या मुनिं पप्रच्छ, अयं कुमारः सर्वथा आरोग्यं किं न आरोहति ? ॥ २३ ॥

अर्थः—पछी देशना पूरी थयावाद राजाए ते विक्रम कुमारना कहेवाथी मुनिराजने पूछ्युं के, (हे भगवन् !) आ (मारो) कुमार सर्वथा प्रकारे निरोगी केम थतो नथी ? ॥ २३ ॥

सान्वय
भाषांतर
॥ ७ ॥

विक्रम

चरित्रं

॥ ८ ॥

व्यक्तदृश्यस्फुरद्धर्म इवास्ये दशनांशुभिः । ऊचेऽथ केवली ज्ञानकवलीकृतसंशयः ॥ २४ ॥

अन्वयः—अथ दशन अंशुभिः आस्ये व्यक्त दृश्य स्फुरत् धर्मः इव, ज्ञान कवलीकृत संशयः केवली ऊचे. ॥ २४ ॥

अर्थः—त्यारे दांतोना किरणोवढे मुखमां प्रगट देखाता स्फुरायमान नाणे साक्षात् धर्मज होय नही एवा, तथा ज्ञानवडें नष्ट करेल छे संदेह जेमणे, एवा ते केवली भगवान् बोलया के, ॥ २४ ॥

पुरेऽपरविदेहोर्वीरत्ने रत्नस्थलाभिधे । पद्माख्यश्छद्मनां सद्म कुराजन्यः पुराजनि ॥ २५ ॥

अन्वयः—पुरा अपर विदेह उर्वी रत्ने रत्न स्थल अभिधे पुरे छद्मनां सद्म पद्म आख्यः कुराजन्यः अजनि. ॥ २५ ॥

अर्थः—पूर्वे अपर विदेहनी भूमिपर रत्नसरखा रत्नस्थल नामना नगरमां कपटना स्थानसरखो पद्मनामे (एक) दुष्ट राजा हतो. स मृगव्यरसव्यग्रो भूतलं वन्यमन्यदा । ययौ सुयशसं साधुं कयोत्सर्गे ददर्श च ॥ २६ ॥

अन्वयः—मृगव्य रस व्यग्रः सः अन्यदा वन्यं भूतलं ययौ, च कायोत्सर्गे सुयशसं साधुं ददर्श. ॥ २६ ॥

अर्थः—शिकारना रसमां आसक्त थयेलो ते राजा एक दिवसे वनभूमिमां गयो, अने (त्यां) तेणे कायोत्सर्गध्यानमां रहेला सुयशनामना मुनिने जोया. ॥ २६ ॥

स धर्मज्ञानयोर्वैरी धर्मज्ञानसमाश्रये । साधोरुरसि निःशङ्कः कङ्कपत्रं निखातवान् ॥ २७ ॥

अन्वयः—धर्म ज्ञानयोः वैरी सः, धर्म ज्ञान समाश्रये साधोः उरसि निःशंकः कंकपत्रं निखातवान्. ॥ २७ ॥

सान्वय

भाषांतर

॥ ८ ॥

વિક્રમ

ચરિત્રં

॥ ૯ ॥

અર્થ:-ધર્મ અને જ્ઞાનના શત્રુ એવા તે પંચરાજાએ, ધર્મ અને જ્ઞાનના સ્થાન સરસ્વાં તે સાધુના હૃદયમાં નિઃશંકપણે છરી મોંકી દીધી. ૨૭
મિથ્યાદુઃકૃતવાક્સાધુઃ સ્વવ્યલીકવિશાઙ્કન્યા । પપાત ઘાતવ્યગ્રાઽથ ધર્માધારતરુધરામ્ ॥ ૨૮ ॥

અન્વય:- અથ સ્વ વ્યલીક વિશંક । મિથ્યા દુઃકૃત વાક્, ધર્મ આધાર તરુઃ સાધુઃ ઘાત વ્યગ્રઃ ધર્મ પપાત. ॥ ૨૮ ॥

અર્થ:-ત્યારે મારી પોતાની કંઠંક મૂલ થઈ છે, એવી શંકાથી “ મિથ્યા દુષ્કૃત ” બોલતા, અને ધર્મના આધારભૂત વૃક્ષસરસ્વા, તે સાધુ તે છરીના ઘાથી વેખાન થઈને પૃથ્વીપર પડી ગયા. ॥ ૨૮ ॥

જનં ધિગિતિ જલ્પન્તં નિઘ્નન્ભૂપોઽથ મન્ત્રિભિઃ । પાપશ્રોકૌતુકશુકઃ કૃતઃ ક્ષિપ્ત્વાશુ પંજરે ॥ ૨૯ ॥

અન્વય:-અથ ધિક્ ઇતિ જલ્પંતં જનં નિઘ્નન્ ભૂપઃ મંત્રિભિઃ આશુ પંજરે ક્ષિપ્ત્વા પાપ શ્રી કૌતુક શુકઃ કૃતઃ. ॥ ૨૯ ॥

અર્થ:-પછી (આ દુષ્કાર્યથી) તેને ધિકાર આપતા લોકોને મારતા એવા આ રાજાને મંત્રીઓએ તુરત પાંજરામાં પૂરીને પાપલક્ષ્મીને ક્રીડા કરવાના શુકસરસ્વો બનાવી દીધો. ॥ ૨૯ ॥

ન્યસ્ય તસ્ય સુતં રાજ્યે પુણ્ડરીકં સ ભૂપતિઃ । સચિવૈઃ પંજરાયુક્તમમોચિ નિરયોચિતઃ ॥ ૩૦ ॥

અન્વય:-તસ્ય સુતં પુંડરીકં રાજ્યે ન્યસ્ય, નિરય ઉચિતઃ સઃ ભૂપતિઃ સચિવૈઃ પંજરાત્ યુક્તં અમોચિ. ॥ ૩૦ ॥

અર્થ:-પછી તેના પુંડરીકનામના પુત્રને રાજ્યપર સ્થાપન કરીને, નરકમાં જવાને યોગ્ય એવા તે રાજાને મંત્રીઓએ યુક્તિપૂર્વક પાંજરામાંથી છુટો કર્યો. ॥ ૩૦ ॥

સાન્વય

માષાંતર

॥ ૯ ॥

विक्रम

चरित्रं

॥ १० ॥

सुयशा मुनिराजस्तु स्मरन्पञ्चनमस्कृतीः । षड्जीववर्गान्क्षमयन्सुरोऽभूच्छवसप्तमः ॥ ३१ ॥

अन्वयः—सुयशाः मुनिराजः तु पञ्चनमस्कृतीः स्मरन् षड् जीववर्गान् क्षमयन् लवं सप्तमः सुरः अभूत्. ॥ ३१ ॥

अर्थः—हवे ते सुयश मुनिराज तो पंच परमेष्ठिना नमस्कारोनुं स्मरण करताथका, तथा छकायना जीवोने खमावताथका देव थया.

स तु राजा वहन्वैरं साधुवर्गे निर्गलम् । न जनैर्निन्द्यमानोऽपि तत्पुरोद्यानमत्यजत् ॥ ३२ ॥

अन्वयः—सः राजा तु साधु वर्गे निर्गलं वैरं वहन्, जनैः निन्द्यमानः अपि तत् पुर उद्यानं न अत्यजत्. ॥ ३२ ॥

अर्थः—ते दुष्ट राजाए तो साधुओना समुदायपर अत्यंत वैर धारण करतां थकां, अने लोकोवडे निंदातां छतां पण, ते नगरना वननो त्याग कर्णो नही. ॥ ३२ ॥

ध्यानाधीनो यशोधौतव्योमा सोमाभिधो मुनिः । तेनोर्व्यां दण्डपातेनापाति स्वात्मेव दुर्गतौ ॥ ३३ ॥

अन्वयः—ध्यान अधीनः, यशः धौत व्योमा, सोम अभिधः मुनिः, तेन स्व आत्मा दुर्गतौ इव, दंड पातेन उर्व्यां अपाति. ॥ ३३ ॥

अर्थः—(पछी एक दिवसे) ध्यानने आधीन थयेला, तथा (पोताना) यशशी आकाशने पण निर्मल करनारा, एवा सोम-नामना मुनिने, ते (दुष्ट) राजाए, जाणे पोताना आत्माने दुर्गतिमां पाडतो होय नही ! तेम दंडना घातशी पृथ्वीपर पाडी नाख्या.

क्ष्माजन्तुन्क्षमयित्वाङ्गं संमार्ज्यं प्रतिमास्थितः । मुनिस्तथैव घातेनापाति पातकिनामुना ॥ ३४ ॥

सान्वय

भाषांतर

॥ १० ॥

विक्रम
चरित्रं
॥ ११ ॥

अन्वयः—स्माजंतून् क्षमयित्वा, अंगं प्रमार्ज्य, तथैव प्रतिमा स्थितः मुनिः अमुना पातकिना घातेन अपाति. ॥ ३४ ॥
अर्थः—(पछी) पृथ्वीकायना जीवोने खमावीने, तथा शरीर प्रमार्जीने पाछा पूर्वीनीपेठेज कायोत्सर्ग ध्यानमां उभेला ते मुनिने ते पापी राजाए (पाछो) प्रहार करीने पाडी नाख्या. ॥ ३४ ॥

इत्येष पौनःपुन्येन कुर्वन्पुण्येन साधुना । अवधिज्ञानविज्ञाततद्भावेनेति भर्त्सितः ॥ ३५ ॥

अन्वयः—इति पौनःपुन्येन कुर्वन् एषः, अवधि ज्ञान विज्ञात तद्भावेन पुण्येन साधुना इति भर्त्सितः. ॥ ३५ ॥
अर्थः—ए रीते बारंवार करता एवा ते राजाने, अवधिज्ञानथी जाणेलो छे तेना मननो भाव जेणे, एवा ते पवित्र साधुए नीचे मुजब तिरस्कार आप्यो. ॥ ३५ ॥

निघ्नन्साधूञ्शमागाधान् रे दुष्ट स्वतुष्टये । न चेद्भातोऽस्यघातर्त्तिकं मादृग्भ्योऽपि विभेषि न ॥ ३६ ॥

अन्वयः—रे! रे! दुष्ट! स्व तुष्टये शम अगाधान साधून् निघ्नन्, चेत् भघात् न भीतः असि, मादृग्भ्यः अपि किं न विभेषि?
अर्थः—अरेरे! दुष्ट! पोतानी मोज माटे, शांतिथी गंभीर साधुओने मारतां जो तुं कदाच पापथी नथी डरतो, तोपण माराजेवाथी पण थुं तुं डरतो नथी? ॥ ३६ ॥

शमिनः सुयशोमुख्या हन्त त्वामसहन्त रे । नाहं सहिष्ये हन्म्येष स्वाभोष्टं स्मर दैवतम् ॥ ३७ ॥

अन्वयः—रे! हंत! सुयशः मुख्याः शमिनः त्वां असहंत, एषः अहं न सहिष्ये, हन्मि, स्व अभीष्टं दैवतं स्मर? ॥ ३७ ॥

सान्वय
भाषांतर
॥ ११ ॥

विक्रम
चरित्रं
॥ १२ ॥

अर्थः—अरेरे ! दुष्ट ! सुयशआदिक मुनिओए तारुं सहन कर्धुं छे, आ हुं ते सहन करवानो नथी, (हमणा तने) मारी नाखुं छुं, माटे तारा इष्टदेवनुं तुं स्मरण कर ? ॥ ३७ ॥

इत्युक्त्वा तडितेव द्रुं तं तेजोलेश्यया मुनिः । भस्मीकृत्य द्रुतं प्राप पयोद इव शान्तताम् ॥ ३८ ॥

अन्वयः—इति उक्त्वा मुनिः, तडिता द्रुं इव तेजोलेश्यया द्रुतं तं भस्मीकृत्य पयोदः इव शान्ततां प्राप. ॥ ३८ ॥

अर्थः—एम कहीने ते मुनि, बीजळीथी वृक्षनी पेठे, तेजोलेश्याथी तुरत तेने (बाळीने) भस्मीभूत करी मेघनी पेठे शान्त थया.

भूपोऽथ पापभारेण समुत्पतितुमक्षमः । अधोगतीनामवधिं सप्तमीं दुर्गतिं गतः ॥ ३९ ॥

अन्वयः—अथ पाप भारेण समुत्पतितुं अक्षमः भूपः, अधः गतीनां अवधिं सप्तमीं दुर्गतिं गतः ॥ ३९ ॥

अर्थः—पछी पापना भारथी उंचे जवाने असमर्थ एवो ते राजा, नीचीगतिनी सीमासरखी सातमी नरकमां गयो. ॥ ३९ ॥

सोऽप्यालोच्य प्रतिक्रम्य तदतिक्रम्य पातकम् । मुनिस्तीव्रतपस्तप्त्वा दिवमायुःक्षयादगात् ॥ ४० ॥

अन्वयः—सः मुनिः अपि आलोच्य, प्रतिक्रम्य तत् पातकं अतिक्रम्य तीव्र तपः तप्त्वा आयुः क्षयात् दिवं अगात्. ॥ ४० ॥

अर्थः—(पछी) ते सोममुनि पण आलोचना लेइने, पडिकमीने, ते पापने ओळंगीने, आकरो तप तपी आयु समाप्त ययेथी देवलोकमां गया. ॥ ४० ॥

स भूरमणजीवस्तु स्वयंभूरमणार्णवे । अप्रतिष्ठाननरकादुद्धृतस्तमितां गतः ॥ ४१ ॥

सान्वय
भाषांतर
॥ १२ ॥

વિક્રમ

ચરિત્રં

॥ ૧૩ ॥

અન્વય:-સઃ ભૂ રમણ જીવઃ તુ અપ્રતિષ્ઠાન નરકાત્ ઉધ્ધૃતઃ, સ્વયંભૂ રમણ અર્ણવે તિમિતાં ગતઃ. ॥ ૪૧ ॥
 અર્થ:-(પછી) તે રાજાનો જીવ તો તે સાતમી નરકમાંથી ઉદરીને સ્વયંભૂરમણ નામના મહાસાગરમાં મત્સ્યપણે ઉત્પન્ન થયો.

સ તિમિઃ સતમીમેવ જગામ જગતીં તતઃ । તતોઽપ્યુધ્ધૃત્ય મત્સ્યોઽભૂદ્રતઃ ષષ્ઠીં ચ દુર્ગતિમ્ ॥ ૪૨ ॥

અન્વય:-સઃ તિમિઃ તતઃ સતમીં એવ જગતીં ગતઃ, તતઃ અપિ ઉધ્ધૃત્ય મત્સ્યઃ અભૂત્, ચ ષષ્ઠીં દુર્ગતિં ગતઃ ॥ ૪૨ ॥
 અર્થ:-તે મત્સ્ય ત્યાંથી પાછો સાતમોજ નરકમાં ગયો, અને ત્યાંથી પળ નિકળીને પાછો મત્સ્ય થયો, અને ત્યાંથી નિકળીને છઠી નરકે ગયો. ॥ ૪૨ ॥

ચળ્ડાલસ્ત્રીભવં પ્રાપ્ય પુનસ્તત્રૈવ યાતવાન્ । તતઃ કુમ્ભોનસો ભૂત્વા સ ભૂમીં પશ્ચમીં ગતઃ ॥ ૪૩ ॥

અન્વય:-ચંડાલ સ્ત્રી ભવં પ્રાપ્ય, પુનઃ તત્ર એવ યાતવાન્, તતઃ કુંભીનસો ભૂત્વા સઃ પંચમીં ભૂમિં ગતઃ. ॥ ૪૩ ॥
 અર્થ:-પછી ચંડાલની સ્ત્રીનો ભવ પામીને પાછો તેજ છઠી નરકમાં ગયો, ત્યાંથી ભયંકર સર્પ થઈને તે પાંચમી નરકે ગયો.

પુનર્જગામ તામેવ ભુવં મીનભવાન્તરઃ । મૃગનાથઃ સ ભૂત્વાથ તુરીયં નિરયં ગતઃ ॥ ૪૪ ॥

અન્વય:-પુનઃ મીન ભવ અંતરઃ તાં એવ ભુવં જગામ, અથ મૃગનાથઃ ભૂત્વા સઃ તુરીયં નિરયં ગતઃ. ॥ ૪૪ ॥
 અર્થ:-વઢી પાછો વઢ્ઢે મત્સ્યનો ભવ કરીને તેજ પાંચમી નરકમાં ગયો. તથા પછી સિંહ થઈને તે ચોથી નરકે ગયો. ॥૪૪॥

સાન્વય

ભાષાંતર

॥ ૧૩ ॥

विक्रम

चरित्रं

॥ १४ ॥

पुनस्तत्रैव पाठीनशरीरान्तरितोऽगमत् ॥ श्येनीभूय तृतीयं स इयाय निरयं ततः ॥ ४५ ॥

अन्वयः—पुनः पाठीन शरीर अन्तरितः तत्र एव अगमत्, ततः श्येनीभूय सः तृतीयं निरयं इयाय. ॥ ४५ ॥

अर्थः—पाछो वच्चे मत्स्य थइने ते त्यां चोथी नरकमांज गयो, अने पाछो सकरो थइने ते त्रीजी नरके गयो. ॥ ४५ ॥

गृध्रदेहं गृहीत्वाथ गतस्तामेव दुर्गतिम् । द्वितीयां भुजगो भूत्वा जगाम जगतीं च सः ॥ ४६ ॥

अन्वयः—अथ गृध्र देहं गृहीत्वा तां एव दुर्गतिं गतः, च भुजगः भूत्वा सः द्वितीयां जगतीं जगाम. ॥ ४६ ॥

अर्थः—बळी गीधनुं शरीर धारण करीने पाछो तेज त्रीजी नरके गयो, तथा पछी सर्प थइने ते बीजी नरके गयो. ॥ ४६ ॥

सोऽगमद्भोगभृद्भूय तत्र भूयोऽपि दुर्गतौ । तिमीभूयागमदसौ प्रथमां पृथिवीमथ ॥ ४७ ॥

अन्वयः—भोगभृत् भूय सः भूयः अपि तत्र दुर्गतौ गतः, अथ तिमीभूय असौ प्रथमां पृथिवीं अगमत्. ॥ ४७ ॥

अर्थः—बळी सर्प थइने ते पाछो तेज बीजी नरके गयो, तथा पछी मत्स्य थइने ते पहेली नरके गयो. ॥ ४७ ॥

अजायत स जीवोऽथ पक्ष्येको विकलेन्द्रियः । होनेन्द्रियचर्यास्तर्यग्नोच्चजातिर्नरः सुरः ॥ ४८ ॥

अन्वयः—अथ सः जीवः पक्षी, एकः, विकल इन्द्रियः, हीन इन्द्रिय चयः, तिर्यक्, नीच जातिः नरः सुरः अजायत. ॥ ४८ ॥

अर्थः—बळी ते जीव पक्षी, एकेंद्रिय, विकलेंद्रिय, इन्द्रियोनाहिन समूह वाळो तिर्यक्, नीच जातिवाळो मनुष्य अने देव थयो. ४८

सान्वय

भाषांतर

॥ १४ ॥

विक्रम
चरित्रं

॥ १५ ॥

नारकश्चेति शतशः सोऽभूद्भवचरश्चिरम् । नानायोनिभवां भूरिपराभूतिं समाश्रयत् ॥ ४९ ॥

अन्वयः—च नारकः, इति सः शतशः भवचरः अभूत्, चिरं नाना योनि भवां भूरि पराभूतिं समाश्रयत्. ॥ ४९ ॥

अर्थः—पाछो (वच्चे भवांतर करीने) ते नारकी थयो, एम ते सेंकडो बखत विविध भवोमां रखड्यो, अने घणा काळसुधो ते ते विविध जन्मोमां थयेली घणी वेदनाओ तेणे सहन करी. ॥ ४९ ॥

आकुलः कष्टकोटीभिर्वन्धव्यथवधादिभिः । भवे भवे स पञ्चत्वमवाप व्यापदां पदम् ॥ ५० ॥

अन्वयः—व्यापदां पदं सः बंध व्यथ वध आदिभिः कष्टकोटीभिः आकुलः सः भवे भवे पंचत्वं अवाप. ॥ ५० ॥

अर्थः—दुःखोनां स्थानसरखो ते बंधनोनी पीडा, तथा वध आदिक क्रोडोगने कष्टोनी व्याकुल थयो थको ते भवो भवमांमृत्यु पाम्यो. ॥ ५० ॥

इत्यापदोऽतिगहनाः सहमानेन संसृतौ । तेन बह्व्योऽवसर्पिण्य उत्सर्पिण्यश्च निन्यिरे ॥ ५१ ॥

अन्वयः—इति संसृतौ अति गहनाः आपदाः सहमानेन तेन बह्व्यः अवसर्पिण्यः च उत्सर्पिण्यः निन्यिरे. ॥ ५१ ॥

अर्थः—एरीते संसारमां अति भयंकर आपदाओने सहन करतांथकां तेणे घणी अवसर्पिणीओ अने उत्सर्पिणीओने व्यतीत करी.

सोऽकामनिर्जराक्षामकर्माथ तनुभूरभूत् । गृहिणः सिंहदत्तस्य वसन्तपुरवासिनः ॥ ५२ ॥

सान्वय

भाषांतर

॥ १५ ॥

विक्रम

चरित्रं

॥ १६ ॥

अन्वयः—अथ अकाम निर्जरा क्षाम कर्मा सः वसंतपुर वासिनः सिंहदत्तस्य गृहिणः तनुभूः अभूत्. ॥ ५२ ॥

अर्थः—पछी अकाम निर्जराथी कर्मोने खपावीने ते वसंतपुरमां रहेनारा सिंहदत्तनामना गृहस्थीनो पुत्र थयो. ॥ ५२ ॥

तारुण्ये तापसीभूय तपस्तप्त्वा स दुस्तपम् । फलं त्वज्ञानकष्टस्य प्राप त्वत्पुत्रतामयम् ॥ ५३ ॥

अन्वयः—तारुण्ये सः अयं तापसीभूय दुस्तपं तपः तप्त्वा अज्ञान कष्टस्य तु फलं त्वत् पुत्रतां प्राप. ॥ ५३ ॥

अर्थः—पछी यौवन वयमां ते तापस थइने, तथा आकरो तप तपीने, ते अज्ञानकष्टना फलरूप आपना पुत्रपणाने प्राप्त थयो.

ऋषिघातप्रवचनद्वेषजं पापमेष तत् । तीव्राभिः कष्टकोटोभिस्ताभिस्ताभिरशोषयत् ॥ ५४ ॥

अन्वयः—ऋषि घात प्रवचन द्वेष जं तत् पापं एषः, ताभिः ताभिः तीव्राभिः कष्ट कोटीभिः अशोषयत्. ॥ ५४ ॥

अर्थः—मुनिनी हिंसा तथा जैनशासनना द्वेषथी उत्पन्न थयेलां ते पापने तेणे ते ते आकरा क्रोडोगमे कष्टो सहन करीने खपाव्युं.

तेन शोषितशेषेण दुरितेन तवात्मजः । अयं बभूव भूपाल रोगजालस्य भाजनम् ॥ ५५ ॥

अन्वयः—(हे) भूपाल ! शोषित शेषेण तेन दुरितेन अयं तव आत्मजः रोग जालस्य भाजनं बभूव. ॥ ५५ ॥

अर्थः—हे राजन् ! खपावतां खपावतां बाकी रहेलां ते दुष्कर्मथी आ तमारो पुत्र रोगोना समूहना पात्ररूप थयो छे. ॥ ५५ ॥

इत्युक्तिं दुःश्रवां श्रुत्वा चकम्पे चकितो नृपः । स विक्रमकुमारस्तु जातजातिस्मृतिर्जगौ ॥ ५६ ॥

सान्वय

भाषांतर

॥ १६ ॥

विक्रम
चरित्रं
॥ १७ ॥

अन्वयः—इति दुःश्रवां उक्तिं श्रुत्वा चकितः नृपः चकंपे, सः विक्रम कुमारः तु जात जातिस्मृतिः जगौ. ॥ ५६ ॥
अर्थः—एवी रीतनां (ते मुनिनां) दुःश्रव वचनो सांभळीने भयभीत थयेलो राजा तो कंपवा लाग्यो, अने ते विक्रम कुमार तो (पोताने) जातिस्मरण ज्ञान थवाथी बोल्यो के, ॥ ५६ ॥

विवेकदीपमप्राप्य प्रभो मोहतमोहतः । हहा कष्टमहासिन्धौ मार्गभ्रष्टः पुरापतम् ॥ ५७ ॥

अन्वयः—(हे) प्रभो! हहा! पुरा विवेक दीपं अप्राप्य, मोह तमः हतः मार्ग भ्रष्टः कष्ट महासिन्धौ अपतं ॥ ५७ ॥
अर्थः—हे प्रभु! अरेरे! पूर्वे विवेकरूपी दीपक नही मळवाथी मोहरूपी अंधकारथी अंध थइने कुमार्गमां अथडातो थको हुं कष्ट-
रूपी महासागरमां पड्यो. ॥ ५७ ॥

इतश्चेतश्च चण्डाभिस्ताड्यमानस्तदूर्मिभिः । दैवात्तत्तीरमेत्यास्मिन्मग्नो रुक्पङ्कसंकटे ॥ ५८ ॥

अन्वयः—चंडाभिः तत् ऊर्मिभिः इतः च इतः च ताड्यमानः दैवात् तत्तीरं एत्य अस्मिन् रुक् पंक संकटे मग्नः ॥ ५८ ॥
अर्थः—तेना भयंकर मोजांओथी आमतेम भटकातो एवो हुं दैवयोगे ते कष्टसागरने किनारे आवीने आ रोगोरूपी कादवना
संकटमां सपडाइ गयो छुं. ॥ ५८ ॥

जगद्गुरो करालम्बं तद्यच्छानवलम्बितम् । आकर्ष मामितः स्वामिन्निरीह करुणां कुरु ॥ ५९ ॥

सान्वय
भाषांतर
॥ १७ ॥

विक्रम
चरित्रं
॥ १८ ॥

अन्वयः—(हे) जगत् गुरो ! (हे) स्वामिन् ! (हे) निरीह ! तत् अनवलंबितं कर आलंबं यच्छ ? मां इतः आकर्ष ? इह करुणां कुरु ? ॥ ५९ ॥

अर्थः—हे जगत् स्वामी ! हे प्रभु ! हे निःसृह ! माटे हवे तुरत आपना हाथनो टेको आपो ? अने आ कादवमांथी मने खेंचो ? तथा मारापर कृपा करो ? ॥ ५९ ॥

सम्यक्त्वैकगुणप्रोतद्वादशव्रतभूषणम् । श्राद्धधर्ममथो हस्तमिव व्यस्तारयद्विभुः ॥ ६० ॥

अन्वयः—अथो विभुः हस्तं इव, सम्यक्त्व एक गुण प्रोतं द्वादश व्रत भूषणं श्राद्ध धर्म व्यस्तारयत्. ॥ ६० ॥

अर्थः—पछी ते केवली भगवाने (पोताना) हाथनीपेठे सम्यक्त्वरूपी एक गुणथी (दोरीथी) परोवेला (गुंथेला) एवा बार व्रतोरूपी आभूषणवाला श्रावकधर्मने विस्तार्यो, ॥ ६० ॥

रोमहर्षाङ्कुराकीर्णो हर्षाश्रुकणमिश्रदृक् । जग्राह श्रावकं धर्मं विक्रमोऽथ यथाविधि ॥ ६१ ॥

अन्वयः—अथ रोम हर्ष अंकुर आकीर्णः, हर्ष अश्रु कण मिश्र दृक् विक्रमः यथाविधि श्रावकं धर्मं जग्राह. ॥ ६१ ॥

अर्थः—पछी हर्षथी रोमांचित थयेला, तथा हर्षाश्रुना बिंदुओथी भरेली आंखोवाला ते विक्रम कुमारें विधिपूर्वक श्रावक धर्मने अंगीकार कर्चो. ॥ ६१ ॥

सायन्व
भाषांतर
॥ १८ ॥

विक्रम
चरित्रं
॥ १९ ॥

भूपोऽभूद्भद्रको नत्वा तौ मुनिं पुरमीयतुः । व्यहरद्वसुधां बोधिं सुधाम्भोधिस्ततो मुनिः ॥ ६२ ॥

अन्वयः—ततः भूपः भद्रकः अभूत्, मुनिं नत्वा तौ पुरं ईयतुः, बोधि सुधा अंभोधिः मुनिः वसुधां व्यहरत्. ॥ ६२ ॥
अर्थः—पछी राजा पण भद्रकपरिणामी थयो, त्यारवाद ते मुनिराजने वांशीने तेओ बन्ने नगरमां गया, अने ज्ञानरुपी अमृतजा महासागर सरस्वा ते मुनिराज पण पृथ्वीपर विहार करवा लाग्या. ॥ ६२ ॥

धर्मद्रुमूलसम्यक्त्वरसास्वादकृतादरः । छिन्नाद्यकन्दैर्मुमुचे व्याधिभिर्विक्रमः क्रमात् ॥ ६३ ॥

अन्वयः—धर्ममूल सम्यक्त्व रस आस्वाद कृत आदरः विक्रमः क्रमात् छिन्न अद्य कंदैः व्याधिभिः मुमुचे. ॥ ६३ ॥
अर्थः—धर्मनां मूलसरस्वां सम्यक्त्वनो रस चाखवामां करेलो छे आदर जेणे, एवो ते विक्रमकुमार अनुक्रमे पापोनां, मूळो छेदीने रागोथी मुक्त थयो. ॥ ६३ ॥

नवोल्लासितलावण्यपुण्यसर्वाङ्गचङ्गिमा । धर्मालंकरणः सोऽभून्मुक्तेरपि मनोरमः ॥ ६४ ॥

अन्वयः—नव उल्लासित लावण्य पुण्य सर्व अंग चंगिमा, धर्म अलंकरणः सः मुक्तेः अपि मनोरमः अभूत्. ॥ ६४ ॥
अर्थः—नवां प्रफुल्लित थयेलां लावण्यथी पवित्र थयेल छे सर्व शरीरनी शोभा जेनी, तथा धर्मरूपी आभूषणवाळो ते विक्रम-कुमार मुक्तिने पण मनोहर लागवा लाग्यो. ॥ ६४ ॥

सान्वय
भाषांतर
॥ १९ ॥

विक्रम
चरित्रं
॥ २० ॥

निशाशेषेऽन्यदा यक्षः प्रत्यक्षः स जगाद तम् । मच्छक्त्या सज्जदेहोऽसि देहि मे महिषाञ्शतम् ॥ ६५ ॥

अन्वयः—अन्यदा सः यक्षः निशा शेषे प्रत्यक्षः तं जगाद, मत् शक्त्या सज्ज देहः असि, मे शतं महिषान् देहि ? ॥ ६५ ॥
अर्थः—पछी एक दिवसे ते धनंजय यक्षे पाछली रात्रिए प्रत्यक्ष थइने तेने कहुं के, मारी शक्तिथी तुं निरोगी शरीरवाळो थयोळुं, (माटे हवे) मने एकसो पाडाओनुं बलिदान आप ? ॥ ६५ ॥

तमूचे विक्रमो याचनलुलायान्किं न लज्जसे । जज्ञेऽङ्गं मुनिदिष्टेन सज्जं धर्मौषधेन मे ॥ ६६ ॥

अन्वयः—तं विक्रमः ऊचे, लुलायान् याचन किं न लज्जसे ? मे अंगं मुनि दिष्टेन धर्म औषधेन सज्जं जज्ञे. ॥ ६६ ॥
अर्थः—(त्यारे) तेने ते विक्रमकुमारे कहुं के, (हे यक्ष !) पाडाओनी मागणी करतां थुं तुं शरमातो नथी ? मारुं शरीर तो मुनिराजे उपदेशेला धर्मरूपी औषधथी सारुं थयुं छे. ॥ ६६ ॥

धर्माख्यमौषधं दृष्टप्रत्ययं कष्टतोऽर्जितम् । जीवव्यापादपापाब्धौ यक्ष कः क्षिपति प्रधीः ॥ ६७ ॥

अन्वयः—(हे) यक्ष ! दृष्ट प्रत्ययं, कष्टतः अर्जितं धर्म आख्यं औषधं कः प्रधीः जीव व्यापाद पाप अब्धौ क्षिपति ? ॥ ६७ ॥
अर्थः—हे यक्ष ! जेनी खातरी प्रत्यक्ष जोयेली छे, तथा जे महाकष्टे मळेळुं छे, एवुं धर्मनामनुं औषध कयो सुबुद्धि माणस जीवहिंसारूपी पापना महासागरमां फेंकी दे ? ॥ ६७ ॥

सायन्व
भाषांतर
॥ २० ॥

विक्रम
चरित्रं
॥ २१ ॥

आचक्षे च यक्षेशो ददास्यन्यस्य मद्यशः । ततस्तत्ते करिष्यामि कामं येनानुत्पश्यसे ॥ ६८ ॥

अन्वयः—च यक्ष इशः आचक्षे, मद्यशः अन्यस्य ददासि, ततः ते तत् करिष्यामि, येन कामं अनुत्पश्यसे. ॥ ६८ ॥
अर्थः—पछी ते यक्षेदे कछुं के, मारो यश जे तुं बीजाने आपे छे, तेथी तने हुं एवुं करी बतावीश, के जेथी तने खूब पश्चात्ताप थशे.

इत्युदित्वा तिरोभूते यक्षे दक्षैकशेखरः । अनाकुलमनाश्चक्रे कृत्यकर्माणि विक्रमः ॥ ६९ ॥

अन्वयः—इति उदित्वा यक्षे तिरोभूते दक्ष एक शेखरः विक्रमः अनाकुल मनाः कृत्य कर्माणि चक्रे. ॥ ६९ ॥
अर्थः—एम कहीने ते यक्ष अदृश्य थयाबाद चतुःशिरोमणि एवो ते विक्रमकुमार मनमां व्याकुल थयाविना (पोतानुं) नित्य कार्य करवा लाग्यो. ॥ ६९ ॥

तत्रामरनिकेताख्योद्यानश्रीशेखरेऽन्यदा । जिनागारे कुमारेन्दुर्ययो कल्याणकोत्सवे ॥ ७० ॥

अन्वयः—अन्यदा कुमार इंदुः तत्र अमर निकेत आख्य उद्यान श्री शेखरे जिनागारे कल्याणक उत्सवे ययौ. ॥ ७० ॥
अर्थः—एक बखते ते कुमारचंद्र त्यां अमरनिकेतनामना उद्याननी लक्ष्मीना मुकुटसरखा जिनमंदिरमां (प्रभुना) कल्याणकना महोत्सवमां गयो. ॥ ७० ॥

ततः स्नात्रविलेपार्चाप्रेक्षणीयस्तवक्षणैः । जिनेन्दोर्जनयित्वैष यात्रां यावन्न्यवर्तत ॥ ७१ ॥

सायन्त्र
भाषांतर
॥ २१ ॥

विक्रम
चरित्रं
॥ २२ ॥

अस्तम्भयद्भयव्यग्रं तावत्तस्याखिलं बलम् । निजक्रीडावनक्रोडे स धनञ्जयगुह्यकः ॥ ७२ ॥ युग्मम् ।

अन्वयः—ततः स्नात्र विलेप अर्चा प्रेक्षणीय स्तव क्षणैः जिन इन्दोः यात्रां जनयित्वा यावत् एषः न्यवर्तत, ॥ ७१ ॥ तावत् सः धनंजय गुह्यकः निजक्रीडा वन क्रोडे तस्य भय व्यग्रं अखिलं बलं अस्तम्भयत्. ॥ ७२ ॥ युग्मं ॥

अर्थः—पत्नी (त्यां) स्नात्र, विलेपन, पूजन, नाटक तथा स्तवनना महोत्सवथी ते जिनचंद्रनी भक्ति करीने जेवामां ते कुमार पाछो वळ्यो, ॥७१॥ तेवामां ते धनंजय यक्षे पोताना क्रीडावननी अंदर भयभीत थयेलां तेना सर्व सैन्यने स्तंभी राख्युं. ॥७२॥

यमाग्निकौणपध्वान्तकोटिक्लृप्तामिवाथ सः । हताम्बरचरस्फूर्तिं मूर्तिं निर्माय मायया ॥ ७३ ॥

रोषप्लोषितया भीष्मघनघर्घरघोषया । तं क्षोणिपसुतं यक्षः साक्षेपमिदमब्रवीत् ॥ ७४ ॥ युग्मम् ॥

अन्वयः—अथ सः यक्षः यम अग्निकौणप ध्वांत कोटि क्लृप्तां इव, हत अंबर चर स्फूर्तिं मूर्तिं मायया निर्माय, रोष प्लोषितया, भीष्म घन घर्घर घोषया (वाचा) तं क्षोणिप सुतं साक्षेपं इदं अब्रवीत्. ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ युग्मं ॥

अर्थः—पत्नी ते यक्ष यम, अग्नि, राक्षस, तथा अंधकारना सारथी जाणे बनावी होय नही ! एवी, तथा खेचरोना गमनने पण हणनारी, एवी पोतानि मूर्ति मायाथी बनावीने, रोष भरेली, तथा भयंकर मेघगर्जना सरखा घर्घर अवाजवाळी (भाषाथी) ते राजपुत्रने धमकावीने कहेवा लाग्यो के, ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ युग्मं ॥

तान्तर
भाषांतर
॥ २२ ॥

विक्रम

चरित्रं

॥ २३ ॥

न रे नराधम कथं ददासि मम कासरान् । आयुःकाण्डमकाण्डेऽपि समापयसि किं स्वकम् ॥ ७५ ॥

अन्वयः—रे! नर अधम! मम कासरान् कथं न ददासि? अकाण्डे अपि स्वः आयुः काण्डे किं समापयसि? ॥ ७५ ॥

अर्थः—अरे अधम पुरुष! मने पाडा केम आपतो नथी? तथा कवखते पण पोतानुं आयु शामाटे समाप्त करे छे? ॥ ७५ ॥

स्मितधौताधरोऽधत्त कुमारो भारतीमथ । भो यक्ष न क्षिपामि स्वं तनुमद्घातपातके ॥ ७६ ॥

अन्वयः—अथ स्मित धौत अधरः कुमारः भारतीं अधत्त, भोः यक्ष! तनुमत् घात पातके स्वं न क्षिपामि. ॥ ७६ ॥

अर्थः—पछी हास्यथी धोयेल छे होठ जेणे एवो ते कुमार वचन बोल्यो के, हे यक्ष! जीवहिंसाना पापमां हुं मारा आत्माने धकेलवानो नथी. ॥ ७६ ॥

अप्यारब्धबहुत्राणाः प्राणाः कस्यापि न स्थिराः । तत्कृत्याकृत्यवित्कुर्यादकृत्यं तत्कृतेऽपि कः ॥ ७७ ॥

अन्वयः—आरब्ध बहु त्राणाः अपि कस्य अपि प्राणाः स्थिराः न, तत् कः कृत्य अकृत्यवित् तत् कृते अकृत्यं अपि कुर्यात्?

अर्थः—घणुं रक्षण कर्या छतां पण कोइना पण प्राणो स्थिर रही शकता नथी, माटे कार्य अकार्यने जाणनारो करो माणस ते प्राणोमाटे अकार्य पण करे? ॥ ७७ ॥

इत्याकर्ण्य क्रुधा यक्षो विक्रमं क्रमसंग्रहात् । उत्पाट्यास्फालयद्वीचीमिवाभ्यर्णाचलेऽर्णवः ॥ ७८ ॥

सायन्त्र

भाषांतर

॥ २३ ॥

विक्रम

चरित्रं

॥ २४ ॥

अन्वयः—इति आकर्ष्य यक्षः क्रुधा, अर्जवः अभर्ण अचले वीचीं इव, विक्रमं क्रम संग्रहात् उत्पाद्य आस्फालयत्. ॥७८॥
 अर्थः—ते सांभळीने यक्षे क्रोधथी, महासागर नजीकना खडकपर जेम मोजांओने पछाडे, तेम ते विक्रमकुमारने पण पकडी उपाडीने पछाड्यो. ॥ ७८ ॥

मूर्छामुच्छिद्य यक्षस्तं क्रुधान्धः पुनरभ्यधात् । रे रे ददासि नाद्यापि किं मद्देयमदेयवत् ॥ ७९ ॥

अन्वयः—यक्षः मूर्छा उच्छिद्य क्रुधा अंधः पुनः तं अभ्यधात्, रेरे! अदेयवत् अद्य अपि मद्देयं किं न ददासि? ॥ ७९ ॥
 अर्थः—पछी यक्षे तेनी मूर्छा दूर करी क्रोधांध थड् फरीने तेने कहुं के, अरे! जाणे देवुं न होय! तेम हजु पण थुं तारे मारुं करज आपवुं नथी? ॥ ७९ ॥

कृपां करोषि जीवेषु स्वजीवे न करोषि किम् । मद्बध्यतां गतेऽमुष्मिन्धर्माविष्कारकारणे ॥ ८० ॥

अन्वयः—जीवेषु कृपां करोषि, धर्म आविष्कार कारणे, मद् बध्यतां गते अमुष्मिन् स्व जीवे (कृपां) किं न करोषि? ॥८०॥
 अर्थः—(तुं बीजा) जीवोनी तो दया करे छे, अने धर्म प्रगट करवाना कारणभूत, तथा मोराथी हणाता, एवा आ पोताना जीवपर (तुं) केम दया करतो नथी? ॥ ८० ॥

धर्माधारः कुमारोऽथ गिरं जग्राह साहसी । स्वैकजीवकृते जीवशतं को हन्ति धर्मवित् ॥ ८१ ॥

सान्वय

भाषांतर

॥ २४ ॥

विक्रम

चरित्रं

॥ २५ ॥

अन्वयः—अथ धर्माधारः साहसी कुमारः गिरं जग्राह, धर्मवित् कः स्व एक जीव कुते जीव शतं हन्ति ? ॥ ८१ ॥
 अर्थः—त्यारे धर्मनो आधारभूत ते साहसिक विक्रमकुमार बोल्यो के, धर्मने जाणनारो कयो माणस पोताना एक जीवमाटे सो जीवनी हिंसा करे ? ॥ ८१ ॥

फलं तवापि धिग्यक्ष जीवलक्षनिपातनैः । इहामगन्धिकं धाम परत्र नरकव्यथा ॥ ८२ ॥

अन्वयः—(हे) यक्ष ! धिक् ! जीव लक्ष निपातनैः इह तव अपि आमगन्धिकं धाम फलं, परत्र नरक व्यथा. ॥ ८२ ॥
 अर्थः—हे यक्ष ! धिक्कर छे ! के, लाखोगमे जीवोनी हिंसार्थी अहीं आ (भवमां तने) आ तारां दुर्गन्धयुक्त स्थानरूपी फल मळेल छे, अने परभवमां नरकनी वेदनारूपी फळ मळशे. ॥ ८२ ॥

त्वं धर्मादेव देवत्वं यातोऽसि प्राग्भवं स्मर । पातके जातकेलिस्तत्किमसि ज्ञानवानपि ॥ ८३ ॥

अन्वयः—त्वं प्राग् भवं स्मर ? धर्मात् एव देवत्वं यातः असि, तत् ज्ञानवान् अपि पातके जात केलिः किं असि ? ॥ ८३ ॥
 अर्थः—तुं तारा पूर्व भवने याद कर ? धर्मथीज तुं देवपणुं पाभ्यो छे, माटे ज्ञानी होवा छतां पण तुं पापकार्योमां शमाटे क्रीडा करी रह्यो छे ? ॥ ८३ ॥

पुण्यैकपरिणामेन जगदुल्लासहेतुना । तवापि युज्यते धर्तुमानन्दं वन्दनादिना ॥ ८४ ॥

साधन

भाषांतर

॥ २५ ॥

विक्रम

चरित्रं

॥ २६ ॥

अन्वयः—पुण्य एक परिणामेन, जगत् उल्लास हेतुना, वंदन आदिना तव अपि आनंदं धर्तुं युज्यते. ॥ ८४ ॥
 अर्थः—(माटे) पुण्यनाज एक परिणामवाळा, तथा जगतने हर्षना कारणरूप एवां वंदनआदिकथीज (संतुष्ट थइने) तारे पण आनंद पामवो लायक छे. ॥ ८४ ॥

इति तस्योक्तिभिर्युक्तिभिन्नाभिभिन्नमानसः । यक्षोऽभ्यधादहो साधु त्वयाहं प्रतिबोधितः ॥ ८५ ॥

अन्वयः—इति युक्ति भिन्नाभिः तस्य उक्तिभिः भिन्न मानसः यक्षः अभ्यधात्, अहो ! त्वया अहं साधु प्रतिबोधितः. ॥ ८५ ॥
 अर्थः—एरीते युक्तिवाळां तेनां वचनोथी नम्र थयेला मनवाळा ते यक्षे कबुं के, अहो ! तें मने ठीक प्रतिबोध आप्यो. ॥ ८५ ॥

ततो नाद्यापि माद्यामि पापाहैरङ्गिनां वधैः । नृणां प्रणाममात्रेण गमिष्यामि प्रसन्नताम् ॥ ८६ ॥

अन्वयः—ततः अद्य अपि पाप अहैः अंगिनां वधैः न माद्यामि, प्रणाम मात्रेण नृणां प्रसन्नतां गमिष्यामि. ॥ ८६ ॥
 अर्थः—माटे हवे आजथी हुं पाप उपार्जन करनारी जीवहिंसाथी खुशी थइश नही, परंतु फक्त प्रणामथीज हुं लोकोपते प्रसन्न रहीश. ॥ ८६ ॥

कुरु त्वमपि मे नाम प्रणामममलाशय । तेनैव तेऽनुमंस्येऽहं संपूर्णमखिलं खलु ॥ ८७ ॥

अन्वयः—हे ! अमल आशय ! त्वं अपि मे नाम प्रणामं कुरु ? तेन एव ते अहं अनुमंस्ये, अखिलं खलु संपूर्ण. ॥ ८७ ॥
 अर्थः—हे निर्मल आशयवाळा विक्रम कुमार ! तूं पण मने फक्त प्रणाम कर ?, अने तेथीज तारापर हुं प्रसन्न थइश, (हवे बीजी)

सान्वय

भाषांतर

॥ २६ ॥

વિક્રમ

ચરિત્ર

॥ ૨૭ ॥

સઘઠી (દહીકત) હું માંઢી વાઢું હું. ॥ ૮૭ ॥

કુમારોઽથ જગૌ યક્ષ નમસ્કારો હિ પશ્ચધા । પ્રહાસવિનયપ્રેમપ્રભુભાવપ્રભેદભાક્ ॥ ૮૮ ॥

અન્વયઃ—અથ કુમારઃ જગૌ, હે યક્ષ ! નમસ્કારઃ હિ પ્રહાસ વિનય પ્રેમ પ્રભુ ભાવ પ્રભેદ ભાક્ પંચધા. ॥ ૮૮ ॥

અર્થઃ—ત્યારે કુમારે કહું કે, હે યક્ષ ! નમસ્કાર સ્વરેસ્વર હાંસી, વિનય, પ્રેમ, માલિક અને ભાવના ભેદથી પાંચ પ્રકારનો છે.

સ પ્રહાસપ્રણામઃ સ્યાચ્ચિત્તોત્સદ્ગિતમત્સરૈઃ । યઃ ક્રિયેત પરિજ્ઞાતવિક્રિયેભ્યોઽપિ સત્ક્રિયૈઃ ॥ ૮૯ ॥

અન્વયઃ—ચિત્ત ઉત્સંગિત મત્સરૈઃ સત્ક્રિયૈઃ પરિજ્ઞાત વિક્રિયેભ્યઃ અપિ યઃ ક્રિયેત, સઃ પ્રહાસ પ્રણામઃ સ્યાત્. ॥ ૮૯ ॥

અર્થઃ—મનમાં મત્સર લાવીને સત્કાર કરવાનો ઢોઢ કરીને, જાણેલો છે (પોતાપ્રતેનો) તિસ્કાર જેઓનો, ઇવા માણસોને પણ જે પ્રણામ કરાય છે, તે હાંસીયુક્ત પ્રણામ કહેવાય. ॥ ૮૯ ॥

તમામનન્તિ વિનયપ્રણામં નયપણ્ડિતાઃ । પિત્રાદિભ્યા વિધીયેત પુત્રાદ્યૈર્વિનયેન યઃ ॥ ૯૦ ॥

અન્વયઃ—પિતૃ આદિભ્યઃ પુત્ર આદ્યૈઃ વિનયેન યઃ વિધીયેત, તં નય પંડિતાઃ વિનય પ્રણામં આમનન્તિ. ॥ ૯૦ ॥

અર્થઃ—પિતાઆદિકોને પુત્રઆદિકો વિનયથી જે પ્રણામ કરે છે, તેને નીતિકોવિદો વિનયપ્રણામ માને છે. ॥ ૯૦ ॥

પ્રાહુઃ પ્રેમપ્રણામં તં પ્રણયિભ્યઃ ક્રિયેત યઃ । કામં સપ્રેમકોપેભ્યો મિત્રાદિભ્યઃ પ્રસન્તયે ॥ ૯૧ ॥

સાયન્વ

ભાષાતર

॥ ૨૭ ॥

વિક્રમ

ચરિત્રં

॥ ૨૮ ॥

અન્વય:—પ્રણયિભ્યઃ યઃ ક્રિયતે તં પ્રેમ પ્રણામં પ્રાહુઃ, કામં સપ્રેમ કોપેભ્યઃ મિત્રાદિભ્યઃ પ્રસત્તયે. ॥ ૯૧ ॥

અર્થ:—પ્રીતિ રાખનારાઓ પ્રતે જે કરાય છે, તેને પ્રેમપ્રણામ કહે છે. અને તે પ્રાયે કરીને પ્રેમ સહિત કોપાતુર થયેલા મિત્રો આદિકને પ્રસન્ન કરવામાટે કરાય છે. ॥ ૯૧ ॥

યસ્તુ સ્વામિનિ સંમાનમાનશ્રીદાનશાલિનિ । એહિકઃ ક્રિયતે સ્વામિનમસ્કારમુશન્તિ તમ્ ॥ ૯૨ ॥

અન્વય:—તુ સંમાન માન શ્રી દાન શાલિનિ સ્વામિનિ યઃ એહિકઃ ક્રિયતે તં સ્વામિ નમસ્કારં ઉશંતિ. ॥ ૯૨ ॥

અર્થ:—બઢી સત્કાર, આદરમાન તથા લક્ષ્મીદાન આપનારા માલિકપ્રતે જે આ લોકના લાભમાટે નમસ્કાર કરવો, તેને સ્વામિનમસ્કાર કહે છે. ॥ ૯૨ ॥

યઃ સદ્ગુરૌ ચ દેવે ચ વીતરાગે વિરચ્યતે । તં તુ ભાવનમસ્કારં નિર્દિશન્તિ વિશારદાઃ ॥ ૯૩ ॥

અન્વય:—સદ્ગુરૌ ચ વીતરાગે દેવે ચ યઃ વિરચ્યતે, તં તુ વિશારદાઃ ભાવ નમસ્કારં નિર્દિશંતિ. ॥ ૯૩ ॥

અર્થ:—બઢી ઉત્તમ ગુરુપ્રતે તથા રાગરહિત તીર્થંકર પ્રભુપ્રતે જે નમસ્કાર કરાય છે, તેને વિદ્વાનો ભાવનમસ્કાર કહે છે. ॥ ૯૩ ॥

વિચારય ત્વમેતેષુ કં નમસ્કારમર્હસિ । इत्याकर्ण्य कुमारोक्तिमभ्यधत्त धनंजयः ॥ ૯૪ ॥

અન્વય:—ત્વં વિચારય ? એતેષુ કં નમસ્કારં અર્હસિ ? इति कुमार उक्ति आकर्ण्य धनंजयः अभ्यधत्त. ॥ ૯૪ ॥

અર્થ:—(માટે હે યજ્ઞ!) તું વિચાર કે, તે પાંચે નમસ્કારોમાંથી કયા નમસ્કારને તું લાયક છે ? एवीरीतनुं कुमारनुं वचन सां-

સાન્વય

ભાષાંતર

॥ ૨૮ ॥

विक्रम

चरित्रं

॥ २९ ॥

भळीने धनंजये कहुं के, ॥ ९४ ॥

त्वं कुमार नमस्कारं कुरु भावमयं मयि । यद्देवोऽस्मि जगत्कारसंहारोद्धारकारणम् ॥ ९५ ॥

अन्वयः—(हे) कुमार ! त्वं मयि भावमयं नमस्कारं कुरु ? यत् जगत्कार संहार उद्धार कारणं देवः अस्मि. ॥ ९५ ॥

अर्थः—हे कुमार ! तूं मने भावमय नमस्कार कर ? केमके हुं जगतने उत्पन्न करवामां, संहार करवामां, तथा तेनो उद्धार करवामां कारणरूप देव छुं. ॥ ९५ ॥

भवाणवसमुत्तारतरीभूतविभूतयः । मदंशा एव भासन्ते सर्वदर्शनदेवताः ॥ ९६ ॥

अन्वयः—भव अणव समुत्तार तरीभूत विभूतयः, सर्व दर्शन देवताः मत् अंशाः एव भासन्ते. ॥ ९६ ॥

अर्थः—(केमके) संसारसागरनो पार पामवामाटे नावसरखी समृद्धिवाळा सर्व दर्शनोना देवो मारा अंशरूपेज प्रकाशी रहा छे. ९६

मन्त्रमस्कारमात्रेण तव संसारसागरः । विक्रम क्रमलङ्घ्यत्वमनुल्लङ्घ्यो गमिष्यति ॥ ९७ ॥

अन्वयः—(हे) विक्रम ! मत् नमस्कार मात्रेण अनुल्लङ्घ्यः तव संसार सागरः क्रम लंघ्यत्वं गमिष्यति. ॥ ९७ ॥

अर्थः—हे विक्रम ! मने फक्त नमस्कार करवाथीज, न उल्लंघी शकाय एवो पण (आ) तारो संसारसागर एक पगलेज उल्लंघी शकाशे.

अथाब्रूत स्मितस्यूतवदनो नृपनन्दनः । मयाकृष्टः क्रियापापाद्वाक्पापे यक्ष मा पत ॥ ९८ ॥

सायन्व

भाषांतर

॥ २९ ॥

વિક્રમ

ચરિત્ર

॥ ૩૦ ॥

અન્વય:-અથ સ્મિત સ્પૂત વદનઃ નૃપનંદનઃ અબ્રૂત, હે યક્ષ! મયા ક્રિયા પાપાત્ આકૃષ્ટઃ, વારૂ પાપે મા પત? ॥ ૯૮ ॥
 અર્થ:-પછી હાસ્યથી સીવાઈ ગયેલા મુખવાળા તે રાજકુમારે કહું કે, હે યક્ષ! મેં તને દુષ્ક્રિયારૂપી પાપમાંથી તો બહાર કઢાડ્યો છે, હવે (પાછો) તું વચનરૂપી પાપમાં નહીં પડ? ॥ ૯૮ ॥

जगतां सृष्टिसंहारोद्धाराः सन्ति न सन्ति वा । इति सम्यग् जानासि स्वमाख्यासि च तत्क्षमम् ॥ ९९ ॥

અન્વય:-જગતાં સૃષ્ટિ સંહાર ઉદ્ધારાઃ સંતિ વા ન સંતિ, ઇતિ સમ્યક્ ન જાનાસિ, ચ સ્વં તત્ ક્ષમં આખ્યાસિ. ॥ ૯૯ ॥
 અર્થ:-જગતની ઉત્પત્તિ, વિનાશ, કે ઉદ્ધાર છે કે નહીં, તેસંબંધી પણ તને પૂરી સમજ નથી, અને પોતાને તે તે કાર્યોમાટે સમર્થ કહે છે! ॥ ૯૯ ॥

यदङ्गमहसा दृष्टिः सहसा तव लुप्यते । तैः सुरेन्द्रैः स्तुतान्ख्यासि स्वांशान्दर्शनदेवताः ॥ १०० ॥

અન્વય:-યત્ અંગ મહસા સહસા તવ દૃષ્ટિઃ લુપ્યતે, તૈઃ સુરેન્દ્રૈઃ સ્તુતાન્ સ્વ અંશાન્ દર્શન દેવતાઃ ખ્યાસિ. ॥ ૧૦૦ ॥
 અર્થ:-જેના શરીરના તેજથી એકદમ તારી આંખો પણ અંજાઈ જાય, એવા દેવેન્દ્રોણ (પણ) સ્તવેલા (દેવાધિદેવોને) તું તારા અંશરૂપ દર્શનિઓના દેવો કહે છે! ॥ ૧૦૦ ॥

स्वयं भवाब्धौ मत्स्यस्त्वं चापलेनोपलक्ष्यसे । नमस्कारात्तदुत्तारं कुतो दिशसि मे ततः ॥ १ ॥

અન્વય:-ત્વં સ્વયં ભવ અબ્ધૌ મત્સ્યઃ ઉપલક્ષ્યસે તતઃ નમસ્કારાત્ તત્ ઉત્તારં મે કુતઃ દિશસિ? ॥ ૧ ॥

સાન્વય

ભાષાંતર

॥ ૩૦ ॥

विक्रम

चरित्रं

॥ ३१ ॥

अर्थः—तुं पोते आ संसारसागरमां चपलपणाथी मत्स्यसरखो देखाय छे, तो पछी नमस्कारथी ते भवसागरथी मने पार उतारवानुं शीरीते कहे छे ? ॥ १ ॥

वचसा निष्फलेनैव तत्पापं मा वृथा कृथाः । भवेन्मम नमस्कारो भवेऽस्मिन्न जिनं विना ॥ २ ॥

अन्वयः—तत् निष्फलेन एव वचसा वृथा पापं मा कृथाः ? अस्मिन् भवे जिनं विना मम नमस्कारः न भवेत् ॥ २ ॥

अर्थः—माटे निरर्थक वचनथीज तुं फोकट पाप न कर ? केमके आ जन्ममां तीर्थकरप्रभुविना मारो नमस्कार थइ शके एम नथी.

इति वादिनि यक्षेन्दुर्मेदिनीनाथनन्दने । गिरं जागरयामास विवेकविमलामिमाम् ॥ ३ ॥

अन्वयः—मेदिनी नाथ नन्दने इति वादिनि यक्ष इंदुः इमां विवेक विमलां गिरं जागरयामास ॥ ३ ॥

अर्थः—ते राजकुमारे एम कहेवाथी ते यक्षराज नीचेमुजब विवेकथी निर्मल थयेली वाणी बोलबा लाग्यो के, ॥ ३ ॥

ददृशे त्वादृशः कोऽपि पुमाननुपमाकृतिः । धीरो धर्मी च वाग्मो च राजपुत्र न कुतचित् ॥ ४ ॥

अन्वयः—(हे) राजपुत्र ! त्वादृशः अनुपम आकृतिः, धीरः, धर्मी च वाग्मो च कः अपि पुमान् कुतचित् न ददृशे ॥ ४ ॥

अर्थः—हे ! राजपुत्र ! तारासमान अनुपम स्वरूपवाळो, धैर्यवंत, धर्मी तथा वाचाळ कोइ पण पुरुष कसों पण में जोयो नथी ॥ ४ ॥

जितस्त्वयाहं वचनैस्तेनास्मि तव किंकरः । शुद्धधर्मोपदेशाच्च मम त्वमसि सद्गुरुः ॥ ५ ॥

अन्वयः—त्वया अहं वचनैः जितः, तेन तव किंकरः अस्मि, च शुद्ध धर्म उपदेशात् त्वं मम सद्गुरुः असि ॥ ५ ॥

सायन्व

भाषांतर

॥ ३१ ॥

विक्रम

चरित्रं

॥ ३२ ॥

अर्थः—ते मने वचनोथी जीत्यो, माटे (हुं) तारो नोकर छुं, तथा (मने) शुद्ध धर्मनो उपदेश देवाथी तुं मारो सद्गुरु छे. ॥ ५ ॥

स्वचित्तकोणं वासाय निजदासाय यच्छ मे । त्वच्छिष्यो यदि जानामि तद्गतां त्वद्गुणावलीम् ॥ ६ ॥

अन्वयः—निज दासाय मे वासाय स्व चित्त कोणं यच्छ, यदि त्वत् शिष्यः तत् गतां त्वत् गुण आवलीं जानामि. ॥ ६ ॥

अर्थः—तारा सेवक एवा मने बसवा माटे तारां हृदयनो (एक) खूणो आप? के जेथी तारो शिष्य थयेलो हुं तेमां रहेली तारा गुणोनी श्रेणिने जाणी शकुं. ॥ ६ ॥

विभो विरहयिष्यामि निजं चेतो न च त्वया । कदापि यदि वेत्तीदं जिनसेवोत्सवं तव ॥ ७ ॥

अन्वयः—(हे) विभो! च त्वया निजं चेतः न विरहयिष्यामि, यदि कदापि इदं तव जिन सेवा उत्सवं वेत्ति. ॥ ७ ॥

अर्थः—हे प्रभु! वली तारी साथे मारां हृदयनो हुं विरह करीश नही, के जेथी कोइक दिवसे पण आ मारुं हृदय तारा जिन-सेवाना महोत्सवने जाणी शकशे. ॥ ७ ॥

भर्तः स्मर्तव्य एवाहमुत्कटे संकटे क्वचित् । अयमेव हि भृत्यानां स्वामिन्यवसरः परः ॥ ८ ॥

अन्वयः—(हे) भर्तः क्वचित् उत्कटे संकटे अहं स्मर्तव्यः एव, हि भृत्यानां स्वामिनि अयं एव परः अवसरः. ॥ ८ ॥

अर्थः—हे स्वामी! कोइक विकट संकट वखते मने याद करवाज, केमके नोकरोनो स्वामिना संबंधमां तेज उत्कृष्टो अवसर होय छे. ॥ ८ ॥

सान्वय

भाषांतर

॥ ३२ ॥

विक्रम

चरित्रं

॥ ३३ ॥

इत्युदित्वैनमापृच्छयावगूह्य च स गुह्यकः । ययौ निजाश्रयं चित्तचरित्रचमत्कृतः ॥ ९ ॥

अन्वयः—इति उदित्वा एनं आपृच्छय, च अवगूह्य सः गुह्यकः चित्र तत् चरित्र चमत्कृतः निज आश्रयं ययौ. ॥ ९ ॥

अर्थः—एम कहीने, तथा तेनी रजा लेइने, अदृश्य थइ ते यक्ष तेना आश्रयकारक चरित्रथी चमत्कार पामीने पोताने स्थानके गयो.

ततः प्रत्यूषशेषायां रजन्यां राजपुङ्गवः । द्रुतं विज्ञातवृत्तान्तः कुमारोपान्तमापतत् ॥ १० ॥

अन्वयः—ततः विज्ञात वृत्तांतः राजपुंगवः प्रत्यूष शेषायां रजन्यां द्रुतं कुमार उपांतं आपतत्. ॥ १० ॥

अर्थः—पछी आ वृत्तांत जाणीने राजा (पोते) रात्रि बीत्याबाद तुरत ते राजकुमारनी पासे आव्यो. ॥ १० ॥

मुदा कुमारमालिङ्ग्य पत्तनाय निनाय सः । बालार्करश्मिकाश्मीरनीरश्रीरम्यया भुवा ॥ ११ ॥

अन्वयः—सः मुदा कुमारं आलिङ्ग्य बाल अर्क रश्मि काश्मीर नीर श्री रम्यया भुवा पत्तनाय निनाय. ॥ ११ ॥

अर्थः—पछी ते यक्ष हर्षथी कुमारने भेटीने, उगता सूर्यनां किरणसरखां केसरना जलनी शोभाथी मनोहर थयेली जमीनपरथी नगरमां लेइ गयो. ॥ ११ ॥

प्रत्यध्वपौरगौराङ्गीदृक्तामरसतोरणे । कुमारमुत्सवेनाथ नृपः प्रावीविशत्पुरे ॥ १२ ॥

अन्वयः—अथ नृपः प्रति अध्व पौर गौर अंगी दृक् तामरस तोरणे पुरे उत्सवेन कुमारं प्रावीविशत्. ॥ १२ ॥

सान्वय

भाषांतर

॥ ३३ ॥

विक्रम

चरित्रं

॥ ३४ ॥

अर्थः—पछी राजाए मार्गे मार्गे नगरनी स्त्रीओनी आंखोरूी कमलोना तोरणोवाळां नगरमां महोत्सवपूर्वक ते विक्रमकुमारने प्रवेश कराव्यो. ॥ १२ ॥

कालेन केनचिद्राज्यभारमारोप्य विक्रमे । जगाम नामशेषत्वमेष भूपालपुङ्गवः ॥ १३ ॥

अन्वयः—केनचित् कालेन एषः भूपालपुङ्गवः विक्रमे राज्य भारं आरोप्य नाम शेषत्वं जगाम. ॥ १३ ॥

अर्थः—पछी केटलेक काले ते राजा ते विक्रमकुमारने राज्यनो भार सोंपीने पंचत्व पाव्यो. ॥ १३ ॥

कुर्वन्ननित्याताध्यानसुधासिन्धूर्मिमज्जनम् । पितृशोकाग्निजं तापममुश्चद्विक्रमो नृपः ॥ १४ ॥

अन्वयः—विक्रमः नृपः अनित्यता ध्यान सुधा सिंधु ऊर्मि मज्जनं कुर्वन् पितृ शोक अग्निजं तापं अमुंचत्. ॥ १४ ॥

अर्थः—पछी ते विक्रमराजाए अनित्यपणाना ध्यानरूपी अमृतसागरना मोजांओमां स्नान करतांथकां पिताना शोकरूपी अग्निथी उत्पन्न थयेला तापने शांत कर्यो. ॥ १४ ॥

विवेकं पितृशोकाग्निविशेषविशदं ततः । हृदलंकरणं चक्रे निष्कवद्विक्रमो नृपः ॥ १५ ॥

अन्वयः—ततः विक्रमः नृपः निष्कवत् पितृ शोक अग्नि विशेष विशदं विवेकं हृद् अलंकरणं चक्रे. ॥ १५ ॥

अर्थः—पछी ते विक्रमराजाए सुवर्णनीपेठे, पिताना शोकरूपी प्रबल अग्निथी निर्मल थयेला विवेकने पोताना हृदयमां आभूषणनीपेठे धारण कर्यो. ॥ १५ ॥

सान्वय

भाषांतर

॥ ३४ ॥

विक्रम

चरित्रं

॥ ३५ ॥

न्यायकल्पद्रुमारामच्छायामध्ये निवेश्य भूः । तेनाभूष्यत सर्वाङ्गमर्हद्गृहविभूषणैः ॥ १६ ॥

अन्वयः—तेन न्याय कल्प द्रुम आराम छायामध्ये निवेश्य भूः सर्व अंगं अर्हद् गृह विभूषणैः अभूष्यत. ॥ १६ ॥

अर्थः—पट्टी तेणे न्यायरूपी कल्पवृक्षोना बगीचानी छायामां बेसीने, पृथ्वीने सर्व बाजुएथी तीर्थकर प्रभुना मंदिरोरुपी आभूषणोवडे शणगारी. ॥ १६ ॥

सप्तव्यसननिर्मुक्तममुक्तसुकृतोद्यमम् । अभूद् भूपेऽत्र भूपीठं राजन्ते राजवत्प्रजाः ॥ १७ ॥

अन्वयः—अत्र भूपे भू पीठं सप्त व्यसन निर्मुक्तं, अमुक्त सुकृत उद्यमं अभूत्, प्रजाः राजवत् राजन्ते. ॥ १७ ॥

अर्थः—आ राजा राज्य करते छते पृथ्वीतळ साते व्यसनोथी रहित थयुं अने पुण्यसंबंधी उद्यमवाळुं थयुं, केमके प्रजा पण राजा-सरखीज तेजवाळी थाय छे. ॥ १७ ॥

आगात्तद्देशभङ्गाय कलिङ्गाधिपतिर्यमः । कदाप्याकस्मिकापातः संनिपात इवोत्कटः ॥ १८ ॥

अन्वयः—कदापि उत्कटः संनिपातः इव, कलिङ्ग अधिपतिः यमः आकस्मिक आपातः तत् देशभंगाय आगात्. ॥ १८ ॥

अर्थः—पट्टी एक दिवसे विकट संनिपातनीपेठे कलिङ्गदेशनो राजा यम, अचानक हल्लापूर्वक तेना देशनो विनाश करवामाटे आव्यो.

दूरं देवस्य कस्यापि प्रभावादद्भुतौजसा । हरिः स हरिणेनेवाचक्रमे तेन विक्रमः ॥ १९ ॥

सान्वय

भाषांतर

॥ ३५ ॥

विक्रम

चरित्रं

॥ ३६ ॥

अन्वयः—हरिणेन हरिः इव अद्भुत ओजसा तेज कस्य अपि देवस्य प्रभावात् सः विक्रमः आचक्रमे. ॥ १९ ॥
 अर्थः—पछी हरिण जेम इंद्रपर आक्रमण करे, तेम अति बळवडे करीने तेणे कोइक देवना माहात्म्यथी ते विक्रमराजापर हल्लो कर्यो. ॥ १९ ॥

शूरमण्डलतेजांसि दूरयन्सैन्यरेणुभिः । विक्रमोऽथ धरित्रीन्दुरभ्यमित्रीणतां गतः ॥ २० ॥

अन्वयः—अथ सैन्य रेणुभिः शूर मंडल तेजांसि दूरयन् धरित्री इंदुः विक्रमः अभ्यमित्रीणतां गतः. ॥ २० ॥
 अर्थः—त्यारे सैन्यनी रजथी सूर्यमंडलना तेजने पण आच्छादित करतोथको ते विक्रमराजा पण तेनी सामे थयो. ॥ २० ॥

यमविक्रमयोर्जाग्रदुग्रविक्रमकर्मणोः । तयोः प्रववृते वीरसिंहसंहरणो रणः ॥ २१ ॥

अन्वयः—जाग्रत् उग्र विक्रम कर्मणोः तयोः यमविक्रमयोः वीर सिंह संहरणः रणः प्रववृते. ॥ २१ ॥
 अर्थः—प्रगट थता प्रचंड पराक्रमवाळा एवा ते यम तथा विक्रमराजावच्चे शूरशीरोरूपी सिंहोनो विनाश करनारो रणसंग्राम थवा लाग्यो. ॥ २१ ॥

जातदेवानुभावौजःसंक्रमो विक्रमं यमः । जितोत्कटचमूकोटिर्विकटे संकटेऽनयत् ॥ २२ ॥

अन्वयः—जात देव अनुभाव ओजः संक्रमः, जित उत्कट चमू कोटिः यमः विक्रमं विकटे संकटे अनयत्. ॥ २२ ॥
 अर्थः—देवना प्रभावथी जेनामां तेजनुं संक्रमण थयेलुं छे एवा, तथा जीतेल छे विकट सैन्यनी कोटि जेणे एवा ते यमराजाए

सान्वय

भाषांतर

॥ ३६ ॥

विक्रम
चरित्रं
॥ ३७ ॥

ते विक्रमराजाने अतिसंकटमां नाख्यो. ॥ २२ ॥

पादान्ते ढौकणीकृत्य कृतदोःसंयमं यमम् । स्मृतिमात्रागतो यक्षस्तदा विक्रममैक्षत ॥ २३ ॥

अन्वयः—तदा स्मृति मात्र आगतः यक्षः, कृतदोः संयमं यमं पाद अंते ढौकणीकृत्य विक्रमं ऐक्षत. ॥ २३ ॥

अर्थः—ते वखते फक्त याद करवाथीज आवी पहुँचेलो ते धनंजययक्ष हाथ बांधेला ते यमराजाने पगपासे भेट धरीने विक्रम-
राजाने जइ मळ्यो. ॥ २३ ॥

हीनोद्यमं दीनमुखं विद्विषं वीक्ष्य विक्रमः । बन्धादुन्मोच्य देशायादिदेशाढ्यकृपाशयः ॥ २४ ॥

अन्वयः—हीन उद्यमं, दीन मुखं विद्विषं वीक्ष्य, आढ्य कृपा आशयः विक्रमः बंधात् उन्मोच्य देशाय आदिदेश. ॥ २४ ॥

अर्थः—(कंई पण) उद्यमविनाना अने दीनमुखवाळा ते शत्रुने जोइने उल्लसेली दयाना आशयवाळा ते विक्रमराजाए तेने बंधन-
रहित करावीने तेना देशमां जवानी आज्ञा आपी. ॥ २४ ॥

मानयित्वा च नत्वा च यक्षमक्षीणसौहृदम् । अनुज्ञाय निवासय स्वपुरायाचलन्नृपः ॥ २५ ॥

अन्वयः—च अक्षीण सौहृदं यक्षं मानयित्वा च नत्वा निवासाय अनुज्ञाय नृपः स्वपुराय अचलत्. ॥ २५ ॥

अर्थः—पछी गाढ मित्राइवाळा ते यक्षने सन्मान करीने, नमीने तथा तेने स्थाने जवानी रजा आपी ते राजा पोताना नगर-
तरफ चाल्यो. ॥ २५ ॥

सान्वय
भाषांतर
॥ ३७ ॥

વિકા

ચરિત્ર

॥ ૩૮ ॥

પુર્યા મઙ્ગલશૃંગારહૃદયાયા હૃદયેઽવિશત્ । પ્રતોલીટ્કપથેનાથ ભૂનાથઃ કીર્તિભૂષણઃ ॥ ૨૬ ॥

અન્વયઃ—અથ કીર્તિ ભૂષણઃ ભૂનાથઃ મંગલ શૃંગાર હૃદયાયાઃ પુર્યાઃ હૃદયે પ્રતોલી ટ્ક પથેન અવિશત્. ॥ ૨૬ ॥

અર્થઃ—પછી કીર્તિરૂપી આભૂષણવાળો તે રાજા મંગલિક અને શણગારથી મનોહર થયેલી તે નગરીના મધ્યમાં દરવાજારૂપી દૃષ્ટિને માર્ગે દાખલ થયો. ॥ ૨૬ ॥

તસ્મિન્રાજનિ રાજન્તઃ પૌરાઃ સૌરાજ્યસંપદા । મહોત્સવૈર્દિવો દેવાન્ધરામાનિન્યિરેઽન્વહમ્ ॥ ૨૭ ॥

અન્વયઃ—તસ્મિન્ રાજનિ સૌરાજ્ય સંપદા રાજન્તઃ પૌરાઃ મહોત્સવૈઃ અન્વહં દેવાન્ દિવઃ ધરાં આનિન્યિરે. ॥ ૨૭ ॥

અર્થઃ—તે રાજા રાજ્ય કરતે છતે સ્વરાજ્યની સમૃદ્ધિથી શોભતા નાગરિકો મહોત્સવોથી હમેશાં દેવોને દેવલોકમાંથી પૃથ્વીપર લાવવા લાગ્યા. ॥ ૨૭ ॥

વ્રજન્ભૂપોઽન્યદા વાહ્યાવર્ની વાહ્યાલિકેલયે । કિમપ્યોકઃ ક્ષણક્ષીતાસ્તોકલોકમલોકત ॥ ૨૮ ॥

અન્વયઃ—અન્યદા વાહ્ય આલિ કેલયે વાહ્ય અવર્ની વ્રજન્ ભૂપઃ, ક્ષણ ક્ષીવ અસ્તોક લોકં કિં અપિ ઓકઃ અલોકત. ॥ ૨૮ ॥

અર્થઃ—એક દિવસે ઘોડાઓની શ્રેણિને ચેલાવવામાટે બહારની ભૂમિપર જતા તે રાજાએ મહોત્સવમાં લીન થયેલા ઘણાં મનુષ્યોથી ભરેલું કોઈક ઘર જોયું. ॥ ૨૮ ॥

વાહ્યિત્વા હયાન્ભૂપો વલમાનસ્તદૈવ સઃ । અમન્દાકન્દસંદર્ભગર્ભમૈક્ષત મન્દિરમ્ ॥ ૨૯ ॥

સાન્વ

માષાંતર

॥ ૩૮ ॥

विक्रम

चरित्रं

॥ ३९ ॥

अन्वयः—इयान् बाहयित्वा तदैव बलमानः स भूपः मंदिरं अमंद आक्रंद संदर्भ गर्भ ऐक्षत. ॥ २९ ॥
 अर्थः—(पत्नी) घोडाओ खेलावीने तेज बखते पाछा बळेला ते विक्रमराजाए (तेज) घर अति विलापना उछाळावाळं जोयुं.

विस्मयव्याकुलेनैको नरः पार्श्वचरस्ततः । पृष्टस्तत्कारणं राज्ञा विज्ञायेति व्यजिज्ञपत् ॥ ३० ॥

अन्वयः—ततः विस्मय व्याकुलेन राज्ञा एकः पार्श्वचरः नरः तत् कारणं पृष्टः, विज्ञाय इति व्यजिज्ञपत्. ॥ ३० ॥

अर्थः—पत्नी आश्चर्यथी व्याकुल थयेला ते राजाए नजीकमां जनारा कोइक पुरुषने तेनुं कारण पूछवाथी तपास करीने तेणे कहुं के, ॥ ३० ॥

स्वामिन्नेतद्गृहेशस्य महेभ्यस्य गतेऽहनि । अपुत्रकस्य पुत्रोऽभूदन्धस्येव दृगुद्गमः ॥ ३१ ॥

अन्वयः—(हे) स्वामिन् ! गते अहनि एतद् गृह ईशस्य अपुत्रकस्य महेभ्यस्य, अंधस्य दृग् उद्गमः इव पुत्रः अभूत्.

अर्थः—हे ! स्वामी ! गइ काले आ घरना पुत्र रहीत मालीक एवा एक म्होटा शेठने त्यां, अंधने आंखो प्रगट थवानीपेठे, पुत्रनो जन्म थयो हतो. ॥ ३१ ॥

इदानीमेव बाह्यालिविलासगमनक्षणे । तन्निमित्तभवोऽदर्शि देवेनेह महोत्सवः ॥ ३२ ॥

अन्वयः—इदानीं एव बाह्य आलि विलास गमन क्षणे, देवेन इह तन्निमित्त भवः महोत्सवः अदर्शि. ॥ ३२ ॥

अर्थः—हमणाज घोडाओनी श्रेणिने खेलाववा जती वेळाए आपे आ घरमां ते पुत्रजन्मना निमित्तथी महोत्सव थतो जोयो हतो.

सान्त्वय

भाषांतर

॥ ३९ ॥

વિક્રમ

ચરિત્ર

॥ ૪૦ ॥

અધુનૈવ પુનર્દૈવયોગતઃ સ મૃતઃ શિશુઃ । તદ્વિયોગાર્તિમાર્ગેણ તત્પિતાતિ તમન્વગાત્ ॥ ૩૩ ॥

અન્વયઃ—પુનઃ અધુના એવ દૈવ યોગતઃ સઃ શિશુઃ મૃતઃ, તત્ વિયોગ અર્તિ માર્ગેણ તત્ પિતા અપિ તં અન્વગાત્. ॥ ૩૩ ॥

અર્થઃ—પરંતુ હમણાજ દૈવયોગે તે બાલક મરણ પામ્યો છે, અને તેના વિયોગની પીડાને માર્ગે તેનો પિતા પણ તેની પાછળ ગયો છે, (અર્થાત્ મરણ પામ્યો છે.) ॥ ૩૩ ॥

તત્કુટુમ્બજનઃ સર્વઃ પુત્રજન્મોત્સવાગતઃ । પ્રત્યુત દ્વિગુણે દુઃખે પતિતો રારટીલ્યમ્ ॥ ૩૪ ॥

અન્વયઃ—પુત્ર જન્મ ઉત્સવ આગતઃ સર્વઃ અયં તત્કુટુંબ જનઃ પ્રત્યુત દ્વિગુણે દુઃખે પતિતઃ રારટીતિ. ॥ ૩૪ ॥

અર્થઃ—પુત્રના જન્મોત્સવમાટે આવેલા આ સઘળા તેના કુટુંબી લોકો ઉલટા બેવડા દુઃખમાં પડી વિલાપ કરી રહ્યા છે. ॥ ૩૪ ॥

ભવનાટકકૌટિલ્યાદથોત્કણ્ટકવિગ્રહઃ । અવ્યાકુલચલચેતાઃ ક્ષિતિનેતા વ્યચિન્તયત્ ॥ ૩૫ ॥

અન્વયઃ—અથ ભવ નાટક કૌટિલ્યાત્ ઉત્કંટક વિગ્રહઃ, અવ્યાકુલ ચલત્ ચેતાઃ ક્ષિતિ નેતા વ્યચિન્તયત્. ॥ ૩૫ ॥

અર્થઃ—હવે આવા સંસારનાટકની માયાથી રોમાંચિત શરીરવાળો, તથા વ્યાકુલતારહિત ચપલ હૃદયવાળો તે રાજા વિચારવા લાગ્યો ક, ॥ ૩૫ ॥

વિદામપ્યપરિચ્છેદ્યા સંસારસ્ય વિચિત્રતા । જનોઽયં ચિન્તયત્યુચ્ચૈરન્યદન્યચ્ચ જાયતે ॥ ૩૬ ॥

અન્વયઃ—સંસારસ્ય વિચિત્રતા વિદાં અપિ અપરિચ્છેદ્યા, અયં જનઃ ઉચ્ચૈઃ અન્યત્ ચિન્તયતિ, ચ અન્યત્ જાયતે. ॥ ૩૬ ॥

સાન્વય

ભાષાંતર

॥ ૪૦ ॥

વિક્રમ
ચરિત્રં

॥ ૪૧ ॥

અર્થ:—સંસારનું વિચિત્રપણું વિદ્વાનો પણ ન જાણી શકે તેનું છે, કેમકે આ લોકો હોંસથી ચિંતવે છે બીજું, અને થાય છે તેથી બીજું.
સુખાય છાયામાયાતિ ગ્રીષ્મતાપાતુરસ્તરોઃ । નરસ્તત્કોટરસ્થેન દશ્યતે હા મહાહિના ॥ ૩૭ ॥

અન્વય:—ગ્રીષ્મ તાપ આતુર: નર: સુખાય તરો: છાયાં આયાતિ, હા ! તત્ કોટરસ્થેન મહાહિના દશ્યતે. ॥ ૩૭ ॥

અર્થ:—ઉનાળાના તાપથી વ્યાકુલ થયેલો માણસ શાંતિ મેળવવામાટે વૃક્ષની છાયામાં આવે છે, પરંતુ અરેરે ! એવામાં તેના બિલમાં રહેલો મહાન સર્પ તેને દંશે છે. ॥ ૩૭ ॥

વહત્યહો નર: શસ્ત્રં રિપોર્દારણકારણં । કદાચિદેષ તેનૈવ દૈવાત્તેનૈવ હન્યતે ॥ ૩૮ ॥

અન્વય:—અહો ! નર: રિપો: દારણ કારણં શસ્ત્રં વહતિ, કદાચિત્ એષ: દૈવાત્ તેન એવ તેન એવ હન્યતે. ॥ ૩૮ ॥

અર્થ:—અહો ! મનુષ્ય શત્રુને વિદારવાના કારણરૂપ શસ્ત્રને ધારણ કરે છે, પરંતુ કોઈક દિવસે તે પોતે દૈવયોગે તેજ શસ્ત્રવડે તેજ શત્રુથી હણાય છે. ॥ ૩૮ ॥

મનોરથાનુરૂપં યત્ફલમાપ્નોતિ કશ્ચન । મહાવિઢમ્બનાજાલક્ષેપવિશ્વાસકં હિ તત્ ॥ ૩૯ ॥

અન્વય:—કશ્ચન મનોરથ અનુરૂપં ફલં યત્ આપ્નોતિ, તત્ હિ મહા વિઢંબના જાલ ક્ષેપ વિશ્વાસકં. ॥ ૩૯ ॥

અર્થ:—કોઈક મનુષ્ય (પોતાના) મનોરથમુજબ જે અનુકૂળ ફલ પામે છે, તે સ્વરેખર તેને મહોટી આપદાઓના સમૂહમાં ના-સ્વવામાટે વિશ્વાસ ઉપજાવવારૂપ હોય છે. ॥ ૩૯ ॥

સાન્વય

ભાષાંતર

॥ ૪૧ ॥

વિક્રમ

ચરિત્ર

॥ ૪૨ ॥

एकान्तदुःखदे लोको विरज्य मयि मुक्तये । मा धावत्विति संसारो दत्ते सुखकणानपि ॥ ४० ॥

અન્વય:-૬કાંત દુઃખદે મયિ વિરજ્ય લોકઃ મુક્તયે મા ધાવતુ ? ઇતિ સંસારઃ સુખ કણાન્ અપિ દત્તે. ॥ ૪૦ ॥

અર્થ:-ફક્ત ૬કલું દુઃખજ આપનારા ૬વા મારામતે વિરક્ત થઈને લોકો મોક્ષમાટે ન દોડે તો ઠીક, ૬મ વિચારીને આ સંસાર તેઓને સુખનો લેશ પળ આપે છે. ॥ ૪૦ ॥

या संसारसुखावाप्तिर्दुरन्तैव नरस्य सा । मत्स्यस्य गलिकायन्त्रनियुक्तकवलोपमा ॥ ४१ ॥

અન્વય:-નરસ્ય યા સંસાર સુખ અવાપ્તિઃ, સા મત્સ્યસ્ય ગલિકા યંત્ર નિયુક્ત કવલ ઉપમા દુરંતા ૬વ. ॥ ૪૧ ॥

અર્થ:-મનુષ્યને સંસારમાં જે સુખની પ્રાપ્તિ થાય છે, તે મત્સ્યોને પકડવાના યંત્રમાં મૂકેલા કોઢીયાનીપેઠે (અથવા મત્સ્યગલા-ગલન્યાયનીપેઠે) પરિણામે દુઃખદાઈજ છે. ॥ ૪૧ ॥

अयं जनो मनो लोलं कथं नु कथयत्यदः । भवभावेषु यद्वज्रलेपेनेव नियन्त्रितम् ॥ ४२ ॥

અન્વય:-વજ્ર લેપેન ઇવ ભવ ભાવેષુ યત્ નિયંત્રિતં, અદઃ મનઃ અયં જનઃ લોલં નુ કથં કથયતિ ? ॥ ૪૨ ॥

અર્થ:-જાણે વજ્રલેપથી ચોડચું હોય નહીં ! તેમ સાંસારિક ભાવોમાં જે ચીટકી બેઠેલું છે, ૬વાં પળ મનને લોકો ચપલ તે કેમ કહેતા હશે ? ॥ ૪૨ ॥

अलोकव्योम्नि ये लोकव्योम क्षेप्तुं क्षमा जिनाः । तदाश्रयबलाच्चित्तं कृषामि भवभावतः ॥ ४३ ॥

સાન્વય

ભાષાંતર

॥ ૪૨ ॥

विक्रम
चरित्रं
॥ ४३ ॥

अन्वयः—ये जिनाः लोक व्योम अलाक व्योम्नि क्षेप्तुं क्षमाः, तत् आश्रय बलात् चित्तं भव भावतः कृषामि. ॥ ४३ ॥
अर्थः—जे तीर्थकरो लोकाकाशने अलोकाकाशमां फंकी देवाने समर्थ छे, तेमनी सहायना बलथी (हुं मारां) मनने आ सांसारिक भावमांथी (जालमांथी) खेंची कहाडुं. ॥ ४३ ॥

इति ध्यायन्ययौ धाम त्वरितं नृपविक्रमः । चन्द्रसेनं सुतं राज्ये न्यस्य तस्थौ व्रतोत्सुकः ॥ ४४ ॥

अन्वयः—इति ध्यायन् नृप विक्रमः त्वरितं धाम ययौ, चंद्रसेनं सुतं राज्ये न्यस्य व्रत उत्सुकः तस्थौ. ॥ ४४ ॥
अर्थः—एम विचारतो एवो ते विक्रमराजा तुरत पोताने स्थानके गयो, तथा (पोताना) चंद्रसेन नामना पुत्रने राज्यपर स्थापन करीने (पोते) चारित्र लेवाने उत्कंठित थइने रह्यो. ॥ ४४ ॥

ज्ञानविज्ञाततद्भावः स्वभावकरुणाकरः । सद्गुरुः केवली काले तत्र तत्पुरमासदत् ॥ ४५ ॥

अन्वयः—ज्ञान विज्ञात तद्भावः, स्वभाव करुणाकरः केवली सद्गुरुः तत्र काले तत् पुरं आसदत्. ॥ ४५ ॥
अर्थः—ज्ञानथी जाणेल छे तेना हृदयनो भाव जेमणे, तथा स्वभावथीज दया लावनारा, केवलज्ञानी सद्गुरु ते समये ते नगरपासे (उद्यानमां) पधार्या. ॥ ४५ ॥

तद्वार्तावादिनं दानैरानन्दोद्यानपालकम् । विक्रमः प्रमदस्मेरो जगामाराममुत्सुकः ॥ ४६ ॥

अन्वयः—तद् वार्ता वादिनं उद्यान पालकं दानैः आनन्द प्रमद स्मेरः विक्रमः उत्सुकः आरामं जगाम. ॥ ४६ ॥

सान्त्वय
भाषांतर
॥ ४३ ॥

विक्रम

चरित्रं

॥ ४४ ॥

अर्थः—ते समाचार कहेनारा उद्यानपालने दानथी खुशी करीने हर्षथी प्रफुल्लित थयेलो ते विक्रमराजा उत्कण्ठित थइने ते उद्यानमां गयो. ॥ ४६ ॥

सोऽथ प्रदक्षिणीचक्रे गुरुं कर्मेन्धनानलम् । चिरानुरागसंबद्धां श्रद्धां परिणयन्निव ॥ ४७ ॥

अन्वयः—अथ सः चिर अनुराग संबद्धां श्रद्धां परिणयन् इव, कर्म इंधन अनलं गुरुं प्रदक्षिणीचक्रे. ॥ ४७ ॥

अर्थः—पछी ते घणा काळना प्रेमथी संबंधमां आणेली श्रद्धाने जाणे परणतो होय नही! तेम तेणे कर्मरूपी काष्ठोने बाळवामां अग्निसरस्वा ते गुरुमहाराजनी प्रदक्षिणा करी. ॥ ४७ ॥

नत्वा गुरुं धराजानिर्यथायुक्तमथासनम् । भेजे रेजे च तद्वाणीवृष्टिसंपातचातकः ॥ ४८ ॥

अन्वयः—अथ धरा जानिः गुरुं नत्वा यथायुक्तं आसनं भेजे, च तत् वाणी वृष्टि संपात चातकः रेजे. ॥ ४८ ॥

अर्थः—पछी ते राजा गुरुमहाराजने नमीने योग्य आसनपर बेडो, तथा तेमनी वाणीरूपी (अमृतनी) वृष्टिने चातकपक्षीनीपेठे (पीतोथको) शोभवा लाग्यो. ॥ ४८ ॥

अथ व्रतार्थमभ्यर्थ्य यतीशं जगतीपतिः । प्रभावनार्थं तीर्थस्य जगाम नगरं पुनः ॥ ४९ ॥

अन्वयः—अथ जगती पतिः व्रतार्थं यति ईशं अभ्यर्थ्य तीर्थस्य प्रभावनार्थं पुनः नगरं जगाम. ॥ ४९ ॥

अर्थः—पछी ते राजा दीक्षा लेवामाटे ते मुकिरीने प्रार्थना नराजने शासननी उन्नति करवामाटे पाछो नगरमां गयो. ॥ ४९ ॥

सान्वय

भाषांतर

॥ ४४ ॥

विक्रम

चरित्रं

॥ ४५ ॥

धनंजयाख्ययक्षेशकृतसान्निध्यबन्धुरः । सुरासुरचमत्कारकरादारमहोत्सवः ॥ ५० ॥
 प्रभावनाभिर्यक्षेन्द्रकृताभिः सुकृताब्धिभिः । वैधर्मिकैरपि स्तुत्यं जनयञ्जिनशासनम् ॥ ५१ ॥
 पुराद्गुरुमगाद्भूपः सिद्धिलोभनरूपभाक् । भेजे भवशिरःशूलं मूलं ज्ञानतरोर्व्रतम् ॥ ५२ ॥

अन्वयः—(अथ) धनंजय आख्य यक्ष ईश कृत सान्निध्य बंधुरः, सुर असुर चमत्कार कर उदार महोत्सवः, ॥ ५० ॥ यक्ष
 इंद्र कृताभिः, सुकृत अब्धिभिः प्रभावनाभिः, वैधर्मिकैः अपि स्तुत्यं जिन शासनं जनयन्, ॥ ५१ ॥ सिद्धि लोभन रूप भाक् भूपः
 पुरात् गुरुं अगात्, भव शिरः शूलं, ज्ञान तरोः मूलं व्रतं भेजे. ॥ ५२ ॥ त्रिभिर्विशेषकं ॥

अर्थ—पछी धनंजय नामना यक्षेन्द्रे करेली सहायथी मनोहर थयेलो, तथा देवो अने दानवोने पण आश्चर्य उपजावनारा उत्तम
 महोत्सववाळो, ॥ ५० ॥ अने यक्षेन्द्रे करेली, पुण्यना महासागरसरस्वी प्रभावनाथी अन्यदर्शनीओने पण प्रशंसवालायक जिनशा-
 सनने करतो थको, ॥ ५१ ॥ मुक्तिने ललचावनारां रूपवाळो ते विक्रमराजा नगरमांथी गुरुमहाराज पासे गयो, (अने) संसारना
 मस्तकमां शूल उपजावनारुं, तथा ज्ञानरूपी वृक्षना मूलसरखुं चारित्र तेणे अंगीकार कर्युं. ॥ ५२ ॥ त्रिभिर्विशेषकं ॥

नृचन्द्रे चन्द्रसेनेऽथ नत्वा नगरगामिनि । विजहार महीं राजमहर्षिर्गुरुभिः सह ॥ ५३ ॥

अन्वयः—अथ नृ चंद्रे चंद्रसेने नत्वा नगरगामिनि राज महर्षिः गुरुभिः सह महीं विजहार. ॥ ५३ ॥

अर्थः—पछी मनुष्योमां चंद्रसरस्वो ते चंद्रसेन राजा (तेमने) वांदीने नगरमां गयाबाद ते विक्रमराजमहर्षि गुरुमहाराजनी साथे

सान्वय

भाषांतर

॥ ४५ ॥

विक्रम

चरित्रं

॥ ४६ ॥

पृथ्वीपर विहार करवा लाग्या. ॥ ५३ ॥

श्रद्धाशुद्धतपाः शुद्धसिद्धान्तपठनक्रमः । बोधयित्वा धरां ज्ञानी स परं पदमासदत् ॥ ५४ ॥

अन्वयः—श्रद्धा शुद्ध तपाः, शुद्ध सिद्धान्त पठन क्रमः, सः ज्ञानी धरां बोधयित्वा परं पदं आसदत्. ॥ ५४ ॥

अर्थः—श्रद्धापूर्वक शुद्ध तप करनारा, तथा निर्मलपणे आगमोना अभ्यासक्रमवाळा ते विक्रमराजर्षि केवलज्ञान पायी, पृथ्वीपर लोकोने प्रतिबोध पमाडी मोक्षे गया. ॥ ५४ ॥

इति तत्त्वेन सम्यक्त्वं सेव्यं विक्रमवत्ततः । जनो येन भवत्याशु लोकद्वयभयव्ययः ॥ ५५ ॥

अन्वयः—ततः इति तत्त्वेन विक्रमवत् सम्यक्त्वं सेव्यं, येन जनः आशु लोक द्वय भय व्ययः भवति. ॥ ५५ ॥

अर्थः—माटे एरीते तत्वज्ञानपूर्वक विक्रमराजर्षिनीपेठे सम्यक्त्व सेवुं, के जेथी तुरत बन्ने लोकना भयर्था मुक्त थवाय छे.

॥ इति सम्यक्त्वमाहात्म्योपदर्शने विक्रमराजर्षिचरित्रं समाप्तम् ॥

॥ इति श्री विक्रमभूपचरित्रं समाप्तं ॥ आ चरित्र श्रीवासुपूज्यचरित्र नामनामहाकाव्यमांथी स्वपरना श्रेयने माटे तेना अन्वय तथा गुजरातो भाषांतर करी जामनगर निवासी पंडितश्रावक हीरालाल हंसराजे पोताना श्रीजैनभास्करोदय प्रीन्टींग प्रेसमां छापी प्रसिद्ध कर्युं छे ॥ श्रीरस्तु ॥

॥ समाप्तोऽयं ग्रंथो गुरुश्रीमच्चारित्रविजयसुप्रसादात् ॥

सान्वय

भाषांतर

॥ ४६ ॥

